

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh žehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 26.

Sobota (Saturday) 22. 6. (June) 1985

Americké a kanadské Slováky, kteří přijeli letos o Letnicích do Říma u příležitosti jmenování jejich rodáka Otce arcib. Jozefa Tomka kardinálem, přijal sv. Otec Jan Pavel II. ve zvláštní audienci v pondělí 27. května 1985.

Pozdrav Svätého Otca

na privátnej audiencii pre slovenských pútnikov

Z príležitosti menovania O. arcibiskupa Jozefa Tomka za kardinála Sv. Otec prijal v pondelok 27. mája 1985 večer o 7-45 v konzistoriálnej sieni vo Vatikáne okolo 200 Slovákov a Sloveniek, ktorí prišli do večného mesta. Okrem nového kardinála Jozefa Tomka boli prítomní aj naši slovenskí biskupi v zahraničí: Dominik Hrušovský, Andrej Grutka, Michal Rusnák a Pavoľ Hnilica. Pútnikov predstavil nový kardinál O. Jozef Tomko po slovensky. Sv. Otec tiež pekne po slovensky povedal nasledovný príhovor:

Ai pellegrini slovacchi

Pochválený bud' Ježiš Kristus!

Drahy Otec kardinál, drahí bratia biskupi, milí bratia a sestry, Slováci a Slovenky!

Zo srdca Vás všetkých vítam a pozdravujem na tejto krátkej audiencii, ktorá je naplnená vzájomnou radosťou a vd'ačnosťou Pánu Bohu za to, čo sme tieto dni spoločne tu v Ríme prežívali.

Prišli ste do Večného mesta pri príležitosti udelenia kardinálskej hodnosti jednému zo synov Vášho národa. Zastupujete tu rôzne slovenské spoločenstvá z Ameriky a z Európy. Zo Slovenska prišla len mamička nového kardinála. Pozdravujem ju srdečne a ďakujem jej, že dala svätej Cirkvi takého syna. Moje srdce je však spojené aj s tými, ktorí prežívali slávnosti týchto dní doma na Slovensku a roztratení po cudzine. Citím ich duchovnú prítomnosť a na všetkých s láskou myslím.

V roku výročia smrti sv. Metoda toto menovanie má osobitný význam. Vaši vierozvestovia sv. Cyril a Metod boli misionármi slovenských národov, medzi ktorými ohlasovali evanjelium Ježiša Krista. Úloha, ktorú som zveril Otcovi kardinálovi Tomkovi na čele Kongregácie pre evanjelizáciu národov, je akoby pokračovaním posolania, ktoré mali svätí solúnski bratia. Bud'te mu všetci blízki mysl'ou, srdcom, duchovnou i hmotnou pomocou, aby svoje poslanie v Cirkvi dobre plnil, podľa príkladu sv. Cyrila a Metoda, na príhovor Sedembolestnej Patrónky Slovenska.

S mojím otcovským požehnaním pre neho, pre jeho prácu pre vás všetkých a pre všetkých synov a dcéry Vášho národa.

Jan Pavel II.

KNĚŽÍM NA CM VELEHRADU

Při generální audienci 10. dubna sv. Otec Jan Pavel II. připomněl krátkými slovy, že v ten den na moravském Velehradě, posvěceném cyrilometodějskou památkou a snad i hrobem sv. Metoděje, oslavují kněží z celého Československa, shromáždění okolo Otce kardinála Tomáška a ostatních biskupů, 1100. výročí smrti tohoto svého apoštola.

»Spolu se svým bratrem, řeholníkem sv. Cyrilem, nejenže oněm národům hlásal evanjelium, ale překladem Pisma do staroslověnštiny dal též popud a zaměření jejich duchovnímu životu a položil tak základy jejich kultury. Z tohoto důvodu a vzhledem k zářivému příkladu, jímž jsou osobnost a dílo sv. bratří, prohlásil jsem 31. prosince 1980 svaté Cyrila a Metoděje spolupatrony Evropy, spolu se sv. Benediktem. S důvěrou v jejich ochranu a přímlyvu prosím vás všechny, abyste se se mnou vroucně modlili ke zmrtvýchvstalému Kristu a jeho nejsvětější Matce za biskupy, kněze a všechny věřící milovaného Československa.«

Ten den byl též uveřejněn list, který prostřednictvím Otce kardinála Tomáška Jan Pavel II. adresoval českým a slovenským kněžím. List byl přečten při slavnostních bohoslužbách. Nejdříve slovy Metodějova životopisu, napsaného brzy po jeho svaté smrti - 6. dubna 885 - líčí poslední chvíle jeho života, jeho neúnavnou práci za zakofnění evanjelia mezi národy Velké Moravy považoval to za poslední odkaz svého bratra Cyrila, který zemřel r. 869 v Římě - a zvláště různá protivenství, která při své práci musel snášet. Právě v tom může být vzorem kněžím, kteří dnes pokračují na jeho líše: Přijmout historickou situaci, v níž žijí, a v ní šířit Kristovu

(Pokračování na str. 5)

POZDRAV KARDINÁLA JOZEFA TOMKU na zvláštní audiencii u Sv. Otca 27. mája 1985

Pochválený bud' Ježiš Kristus!

Drahý Svätý Otče!

Menom slovenských pútnikov, ktorí prišli do Večného mesta pri príležitosti menovania nových kardinálov. Vás zo srdca pozdravujem.

Dovoľte mi, aby som Vám pod'akoval za udelenie kardinálskej hodnosti, a to tak menom svojim, ako i menom slovenských veriacich z vlasti a z celého sveta. V tomto jubilejnom roku zasvätenom sv. Metodovi celý náš národ vidí v tomto menovaní prejav osobitnej láskavosti a otcovskej dobroty, ktorú ste nám vždy preukazovali. Máme na to len jedinú odpoveď, čo nás učili naše matky od nepamäti: „Pán Boh zaplat!“

Keby to bolo možné, iste by tu bol dnes veľký zástup pútnikov z rodného Slovenska. Od-

tiaľ Vám však môžem predstaviť iba svoju matku, ktorá takto duchovne zastupuje celé Slovensko, počnúc našou rodinou. Sú tu slovenskí biskupi zo zahraničia, sú tu zástupcovia Sdruzenia slovenských katolíkov zo Spojených štátov a z Kanady, sú tu predstavitelia slovenských spolkov a organizácií z Ameriky a z rôznych štátov Európy, prišli jednotliví pútnici z rôznych kútov sveta.

Svätý Otče, všetci Vám spoločne vyjadrujeme svoju vd'ačnosť a synovskú oddanosť, ujist'ujeme Vás, že zálažitosť šírenia viery, podľa príkladu našich svätých vierozvestov, nám všetkým leží a bude ležať na srdci, lebo v novej úlohe zverenej slovenskému kardinálovi, sa cítíme všetci nielen poctení, ale aj zaviazaní k väčšej horlivosti v zveľad'ovaní misijného úsilia na šírenie evanjelia.

V tomto duchu Vás z celého srdca prosíme o apoštolské požehnanie, aj pre našich drahých, ktorí sa dnes nemohli pridať k nášmu zástupu.

Otec kardinál J. Tomko při projevu... kterémž Sv. Otec pozorně naslouchal a pak osobitným slovenským pozdravil.

Sloupek informací

o lživých statistikách, krádežích a politické diskriminaci obětí hladu habešskými komunistickými autoritami při rozdělování štědré pomoci Západu hladovějícím lidem v Etiopii.

Značná část mezinárodní pomoci obětem hladu v Habeši se „záhadně ztrácí.“

Sociální pomocníci ze západních zemí, - lékaři, ošetřovatelky a různí odborníci v pomocných akcích při přírodních katastrofách už zcela nahlas prohlašují, že ze sta tisíc tun obilí, mouky a různých poživatin, které nyní Západ pravidelně posílá habešským hladovějícím každý měsíc, dojde na místo určení jen 70 tisíc tun a 30 tisíc si jednoduše zkonfiskuje marxistická vláda pro svoje vlastní potřeby. Už také pomalu vychází najevo, k čemu těchto zabavených zásob používá, ale jak Mezinárodní červený kříž tak ostatní výpomocné organizace nejsou schopny komunistické vládní zloděje nychytat při činu, protože jim chybějí potřebné kontrolní síly; ty, jimiž disponovaly, poslala vláda Addis-Abeby do táborů hladovějících, kde jich je prý více potřeba při rozdělování potravin, než ve skladištích přístavu Assab na Rudém moři, kudy dnes přichází do Habeše většina lodních nákladů mezinárodní pomoci. Pracovníci mezinárodních organizací po téměř osmiměsíčním pobytu

v Etiopii přišli totiž na to, že habešská rudá vláda velmi hbitě využila náhlého mezinárodního zájmu o hladovějící Habešany v loňské předvánoční ochotné náladě pomáhat trpícím a ze tří milionů skutečně hladovějících jich udělala osm, aby si přitom pomohla sama z velké hospodářské tísně a ještě si nadělala zdarma zásoby pro budoucnost podle „biblického návodu“ Josefa z Egypta, který ušetřil faraonovi vyživovací starosti na dobu sedmi hladových let tím, že zaplnil obilní sýpky bohatou úrodou předchozích sedmi tučných let. Jaká to ironie! Jenomže i to už stojí psáno v evangeliu, že sám ďábel se dovolával bible, když hladového Krista Pána v poušti pokoušel!

□ **Dosavadní potravinová pomoc, poslaná Etiopii Západem.**

Západní demokratické země odpověděly opravdu štědrě a solidárně na SOS z Addis Abeby, když od loňského 1. prosince poslaly hladovějícím obětem sucha v Habeši již přes 700 tisíc tun živobytí, což je přibližně 100 tisíc tun měsíčně. Ředitel RRC - (Rehabilitation

Rescue Commission) - začátkem dubna oznámil, že od 1. prosince 1984 do 31. března 1985 bylo rozdáno nejpotřebnějším obyvatelům v hladem postižených provinciích Tigré a Wollo 284 tisíc tun různých poživatin a životních potřeb 5.7 milionům hladovějícím. Měsíčně to dělalo 77 tisíc tun a na každého hladovějícího se dostalo 450 gramů - půl kilogramu jídla denně. Prakticky by to mělo znamenat, že zdravotní stav všech podarovaných by se měl výhledně zlepšit, ale ve skutečnosti tomu tak není. Pracovníci mimovládních organizací (ONG) se shodují v názoru, že celkový zdravotní stav obětí hladu se ve skutečnosti nadále spíše zhoršuje než aby se zlepšoval. Ve sběrném táboře Makalé v hlavním městě provincie Tigré, soustředili pracovníci Mezinárodního červeného kříže 1.500 vyhladovělých dětí-sírotků, nebo aspoň polosírotků, kde se jim dostalo jak dostatečné stravy tak i nejpotřebnějšího lékařského ošetření. Přesto však jich tam v dubnu 109 zemřelo, protože jejich předchozí tělesné vyčerpání bylo příliš veliké. - Ve sběrném táboře Korem v provincii Wollo, dělá téměř zázraky obětavosti mezinárodní organizace mladých lékařů „bez hranic“, (MSF - Médecins sans frontières), a přesto počet umírajících dospělých i dětí se v dubnu a v květnu zvýšil na 20 denně, ačkoliv ještě v březnu jich tam umíralo jen 10 denně. Lékaři se tam totiž snažili alespoň děti „postavit nejdříve na nohy“ a odevzdat je matkám, aby o ně pečovaly nadále samy. Dostávaly k tomu i potřebný přírůstek potravin. Jenomže, dlouhým hladem vysláblé matky si přejí, aby se o jejich děti starala lékařská organizace co nejdéle, a tak, když si je odvedou z lékařského střediska do svých stanů, doslovně „sabotují“ jejich další výživu; z přidělených dávek mléka a potravin jim dávají co nejméně, aby měly důvod je zase přivést nazpět do nemocnice a světit je lékařské péči. Ti si začínají živě uvědomovat celou marnost svého záchranného úsilí, protože vidí, že děti, které vytrhli z náručí smrti, brzy opět hladovějí vyhladovělých rodičů, kteří chtějí z přidělení potravin pro děti zachránit co nejvíce pro sebe a děti dát znovu na starost lékařům. „Ztrácíme tu drahocenný čas a peníze štědrých dárců,“ řekl proto začátkem června jeden z francouzských lékařů a hned k tomu dodal: „Raději si už ani nekladu otázku o účelnosti naší přítomnosti v těchto místech lidské bída a hrůzy, nebo jinak bych

musel balit kufry ještě dnes!“

□ **Rudomořský přístav Assab je přímo ucpan nákladními loděmi.**

Ve světle těchto denních zkušeností je pracovníkům mimovládních západních pomocných organizací jasné, že vláda v Addis Abebě poměr dodaných potravin potřebným hladovějícím už dokonce zcela obrátila ve svůj vlastní prospěch, že zkonfiskuje každý měsíc ze 100 tisíc tun dodaných potravin 60-70 tisíc tun pro sebe a hladovějícím dovolí rozdat jen 30-40 tisíc tun. Ty jsou rozdělovány nanejvýš třem milionům hladovějících obyvatel, které představují sotva 40 % z celkového počtu habešského obyvatelstva a nikoli 70 %, pro které marxistická vláda Etiopie žádala západní země o okamžitou a po několik let potřebnou vyživovací pomoc.

Jedním z hlavních důvodů nedostatečných dodávek došlých potravin do sběrných táborů ve vnitrozemí a zároveň jejich „neviditelné“ konfiskace vládou je naprostý zmatek v přístavu Assab, kam připlouvá většina lodí s nákladem mezinárodní pomoci hladovějícím. Obvykle kotví v přístavu 7-9 dní, než přijde řada k vyloštění jejich nákladu, a protože přístav nemá dostatečný počet zastřešených skladišť mnohé došlé zásoby jsou jen nakupeny na haldy pod širým nebem. Začátkem května začalo z ničeho nic v Habeši najednou pršet a přístav Assab byl postižen už dávno nevídanými zátopami. Přes 10 tisíc tun potravin „uskladněných“ pod širým nebem přišlo tak v niveč a sto tisíc dalších tun nemohlo být po celé tři týdny vyvezeno ani z krytých skladišť. Navíc pak téměř všechny dopravní prostředky, které poskytl „bratrské“ vládě Etiopie SSSR a jeho satelitní země údajně k přepravě došlých potravin hladovějícím Erythrejcům a vzbouřeným obyvatelům provincie Tigré-slouží dnes zcela jiným účelům než co o nich Sověti vytrubovali do světa. SSSR a jeho satelitní poskytl Etiopii - původně k přepravě Západem darovaných potravin - 300 nákladních automobilů, 12 nákladních letadel typu Antonov a 24 vrtulníků MI-8 s posádkami. Všechny těchto dopravních prostředků bylo dosud použito hlavně k přepravě asi 450-500 tisíc obětí sucha ze severu do úrodných krajín jihozápadní Habeše, aby tím Addis Abeba zároveň zkoncovala s jejich protivládní vzpourou. Sovětské helikoptéry byly dokonce nasazeny do čistě

vojenských akcí proti zbytkům ozbrojených „banditů“ v Erythreji a v Tigré. Ačkoliv bylo loni v prosinci smluvně dohodnuto, že Západ daruje hladovým potravinám a SSSR se svými satelitními pomocnicí jim je do vnitrozemí dopraví, ve skutečnosti k této dohodnuté spolupráci nikdy nedošlo, protože účel logistické pomoci zemí východního bloku byl od prvního počátku vojenský - pomoci skoncovat občanskou válku severních provincií proti marxistické centrální vládě Addis Abeby - zatímco západní země přišly v Habeši zachraňovat skutečně lidi před hladem jen z všelidské solidarity.

Stále ještě probíhají vojenské akce mezi zbytky erythrejských partyzánů a vládních habešských vojáků, podporovaných Sověty právě v krajích, postižených hladem; ty jsou další překážkou dopravy potravin místnímu hladovějícímu obyvatelstvu. Proto nákladní letadla Hercules anglického královského letectva a letadla typu „Transall“ západoněmecké Luftwaffe shazují pytle a balíky potravin nad zapadlými vesnicemi, odříznutými od ostatního světa guerilovými akcemi a zároveň i nad vesnicemi v krajině Choa, v okruhu asi 150 km na sever od Addis Abeby, kde dnes hlad zrovna sice nezuří, ale odkud přišla žádost o pomoc. S těmito vládními žádostmi je však jedna velká potíž. Nelze si ověřit jejich skutečnou pravdivost, a tak se už stalo, že začátkem května dala pomocná organizace UNICEF, přičleněná k OSN, shodit několik tun proteinem obohacených sušenek nad městem Axoum v provincii Begemder, které pak rozdala svým vládním vojákům, angažovaným v boji proti erythrejským „rebelům“ a žádným hladovějícím venkovanům.

□ **Drzost komunistické vlády v Addis Abebě je bezmezná.**

Mimovládní organizace ONG, které pomáhají ve sběrných táborech rozdávat hladovějícím potravinám a poskytují jim první lékařskou pomoc, mají na místě jen asi padesát zaměstnanců. Uvyklí na hlasité vyjádření svých kritických postojů vůči každé nespravedlnosti a každému nešvaru, netajili se ani kritikou nedbalosti místních vládních úředníků, s jakou si počínají ve všem, co se týká pomoci hladovým Erythrejcům, naprosto nepravdělného rozdělování potravin hladovějícím venkovanům v provincii Tigre, kam v květnu dovolili poslat jen čtyři nákladní auta Západem

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

Řídí: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

June 22, 1985 — Vol. X, No. 26.

darovaných potravin, ale za to se starají, aby byli dobře živeni všichni habešští veteráni, kteří proti Erythrejcům bojovali, a dali dopravit několik stovek tun americké a kanadské mouky do měst Kéren a Asmara, kde ji pak pekaři prodávali a upečený chléb si dali draze zaplatit, aby měli na úplatky vládním úředníkům, kteří jim tu mouku posílali ze zásob pro hladovějící. Když pak Addis Abeba nařídila násilnou evakuaci sběrného tábora hladových v Ibnet, pracovníci západních nevládních organizací již nemlčeli a začali psát stížnosti Addis Abeba je za to nazvala „imperialistickými špióny“ v rouše dobrých Samaritánů, na které je třeba si dát dobrý pozor. Tito skutečně dobří Samaritáni však znovu poukázali na nehoráznou lež, když Addis Abeba tvrdila, že tábor Ibnet nebyl zrušen a zlikvidován, takže nakonec sám komunistický vůdce Etiopie musil věc připustit, vykládat, že této mýlky lituje, poněvadž prý o tom osobně nic nevěděl.

Vymyšlená a nemožná čísla:

Vláda v Addis Abebě ani po půlročním trvání mezinárodní pomoci habešským hladovějícím nevydala dosud ani jeden oficiální psaný důkaz o tom, jak s obdržanou západní pomocí naložila a nakládá. Ovšem, chyba je i u západních vlád a dobročinných organizací, které se spokojují jen s potvrzením RRC, že poslané zásilky potravin došly do skladišť přístavu Assab. Jestliže však komitét Mezinárodního červeného kříže pro pomoc hladovějícím v Etiopii, který s mezinárodní katolickou Charitou rozdá v Habeši měsíčně přes 7 tisíc tun potravin více než půl milionu hladovějícím jsou schopny každý měsíc přesně vyčíslit, komu došle potraviny rozdaly - (a mají k tomu zapisování jen čtyři domorodce a dvanáct

svých zaměstnanců z různých národů) - nemělo by být problémem ani pro UNICEF ani pro RRC, které mají celou řadu Spojenými národy placených úředníků, aby každý měsíc statisticky do puntíku vyčíslili, kam a komu darované dovezené potraviny rozdělily. Pan Dawit Wolde Giorgis, šéf celé RRC na to říká, že chce-li u habešské vlády dosáhnout toho, aby bylo pomoci nejvíce postiženým, nesmí být příliš zvědavý a hlídat došlé dary od přístavních skladišť až na místo určení...

Už byla zmínka o tom, že vláda Etiopie vloni o vánočních zřejmě zneužila dobroty Západu když na něm žádala 1.5 milionu tun potravin pro 8 milionů hladovějících v roce 1985 i v několika letech příštích. Odborníci výživy, kteří dnes v Etiopii pracují v rámci této ochotné pomoci Západu, a kteří proto vidí celou situaci zblízka, mají za to, že tuto výpomoc skutečně potřebují jen asi 3 miliony hladovějících, a že zbytek by bylo třeba poslat jiným africkým zemím.

Mezinárodní humanitární solidarita Západu s hladovějícími v Etiopii udělala svou povinnost. Začátkem května už zajistila Habeši 1.2 miliony tun darovaných potravin, z čehož 1/3 věnovaly USA a 1/3 země Evropského společného trhu. Avšak tím, že Západ souhlasil se zavřenými očima se vším, co si komunistická vláda Etiopie přála a nepožadoval od ní svou vlastní kontrolu nad rozdělováním darovaných potravin, léků, stanů, pokrývek, šatstva a prádla, sám sebe volky-nevolky odsoudil k tomu, aby musil mlčet ke všem podvodům a zneužití své ochotné štědrosti komunistickou vládou v Addis Abebě a jejím našeptavačům v Moskvě. A tak svou tolikrát už opětanou naivitou vůči komunistům, posloužily štědré západní země obětím hladu v Habeši jen částečně, když tolik potřebné a tak očekávané potraviny jim krade habešská rudá vláda přímo před nosem. Sobě Západ posloužil aspoň tím, že celému světu dokázal schopnost své lidsky křesťanské solidarity s nezaviněným utrpením druhých, ale ať si už nikdy nedělá nějaké zbytečné výčitky svědomí, že on je nasycen a lidé v nějaké komunistické zemi, že umírají hladu. Je to tragické, ale hlavní příčinou takového utrpení je i v Africe jejich kolektivní málo účinný hospodářský systém daleko víc než dlouhotrvající sucho. Není vyloučeno, že o tom nakonec Gorbačeva přesvědčí probíhající hospodářské změny v Rudé Číně.

Rodinný piknik Klubu Domov z NSČK a Spolku sv. Vojtěcha z ČKJ

Milí přátelé,
zveme vás srdečně, vaše rodiny, přátele a známé jako v letech minulých na náš letní rodinný piknik. Letos jej pořádáme v neděli 14. července v blízké, snadno dosažitelné a dobře známé rezervaci Schuth's Grove - kousek od křižovatky

Dr. Adolf KLIMEK „90“

Dne 17. června 1985 se ve Washingtonu D.C. dožil vzácného věku devadesátiletý let spoluzakladatel a čestný člen Rady svobodného Československa Dr. Adolf Klimek, právník, školský odborník a politik s bohatou a pohnutou životní historií. Jako školský odborník působil za První republiky dlouhá léta na Podkarpatské Rusi a zasloužil se o organizaci školské správy na tomto území. Později pracoval v administrativním a legislativním oddělení Ministerstva školství a národní osvěty v Praze.

Za 1. světové války se zúčastnil bojů na různých frontách včetně bojů za osvobození Slovenska. Za 2. světové války byl šest let vězněn nacisty na Pankráci, v Terezíně a Kaisheimu u Berlína. Vrátil se v zuboženém stavu do Prahy teprve koncem června 1945. Brzy se však zapojil do politického zápasu o zachování demokratických svobod v osvobozeném státě. Stal se členem Národního shromáždění za Československou stranu lidovou a v roce 1946 jejím generálním tajemníkem. Po komunistickém převratu v únoru 1948 musel opustit zemi, aby unikl komunistické mstě, a aby mohl pokračovat v boji za demokracii a svobodu. Byl jedním ze zakladatelů Rady svobodného Československa, v níž dosud zastává významné postavení a je stále činný v jiných národně kulturních a náboženských organizacích.

Rada svobodného Československa přeje Dr. Adolfu Klimkovi k jeho životnímu jubileu zdraví, stálou duchovní svěžest a sílu do dalších let.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Desplaines ul. a Čermákovy třídy (severní strana) v No. Riverside.

Pochoutky piknikové kuchyně, opékané párky, moravské klobásy, uzené s chlebem a okurkou, paprikový špek a oblíbené bramboráky se začnou u naší „polní“ kuchyně podávat ve 12:00 hodin v poledne. Ve stejnou dobu se začne „čepovat“ u plně zásobeného baru. K dostání bude též výborné domácí pečivo s kávou.

A tak v neděli 14. července si odpočítejte od vaření a přijďte užít hezké odpoledne se svými rodinami pod zeleň stromů známého parku Schuth's Grove.

Při harmonice si společně zapíváme naše oblíbené písničky.

Letošního roku celá Schuth's Grove patří nám (čís. 1. i čís. 2.), takže si budete moci zatančit i na tamějším „parketu“ pod střechou a budete mít dosti místa k parkování svých aut.

Pro děti máme připraveny sladké odměny jako výhry v závodivých hrách, kterých se jistě rády jako vždy zúčastní.

Volejbalisté budou mít možnost si protáhnout své údy při svém oblíbeném sportu, anebo

při kterékoli jiné hře, ke které mezi účastníky jistě najdou ochotné spoluhráče.

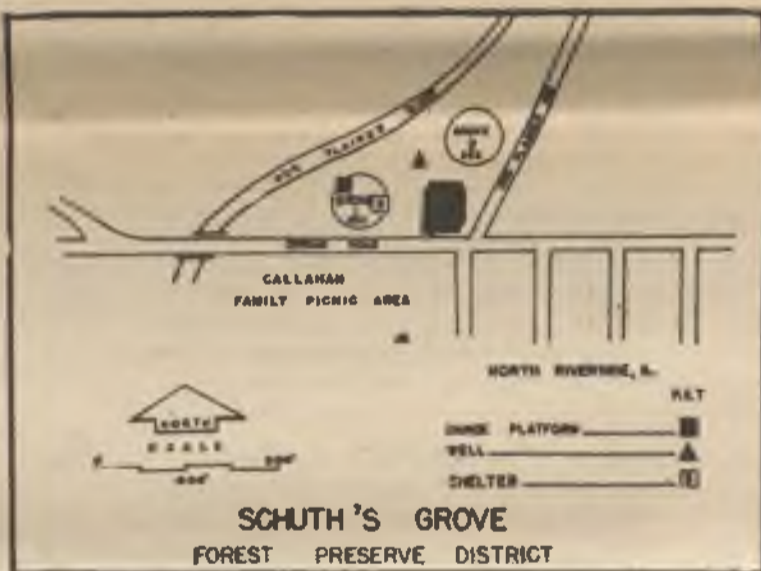
V případě deštivého počasí se sejdeme ve vychlazeném sále chicagského Velehradu 2657-59 So. Lawndale Ave., k přátelskému letnímu odpolední.

Bud'te tak hodní a pokud můžete přineste si vlastní židle a stolky, vždyť víte, že v lesních rezervacích je jich nyní velmi málo. Poznamenejte si již dnes datum našeho rodinného pikniku a nezapomeňte přijít se svými rodinami, přáteli a známými, ať společně příjemně prožijeme zase jedno letní přátelské odpoledne.

Těšíme se s vámi na shledanou!

Za Klub Domov:
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.,
duchovní rádce
Pavla Kůrková,
místopředsedkyně
Františka Uhlířová,
tajemnice
Ludvík Pospíchal,
pokladník

Za Spolek sv. Vojtěcha:
Rudolf Solfronk, st.,
předseda

Klub Domov z NSČK a Spolek sv. Vojtěcha z ČKJ

srdečně svou na svůj tradiční společný

RODINNÝ PIKNIK,

pořádány

V NEDELI 14. ČERVENCE 1985
V LESNÍ RESERVACI SCHUTH'S GROVE
(Čermáková tř. a Desplaines Ave., N. Riverside)

Začátek ve 12:00 hod. v poledne

- * Speciality "piknikové kuchyně"
- * Chlazené nápoje tuzemských i importovaných značek
- * Volejbal — hudba — zpěv — závodivé dětské hry
- * Přijďte všichni, kdo chcete v letním vedru pookřát v přátelském ovzduší a v Boží přírodě!

V případě nepříznivého počasí se „piknik“ koná v sále Velehradu na Lawndale Ave. v Chicagu.

IMPORTER
VALAŠSKÉ
PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

DOBA "BĚHEM ROKU"

12. NEDĚLĚ • BEHEM ROKU •

VSTUPNÍ MODLITBA

Dopřej nám, Bože, abychom vždycky měli - svatou bázeň před tebou i lásku k tobě. - Vždyť nikdy neopouštěl ty, - které učíš opravdově tě milovat. - Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

B I. ČTENÍ

Job 38, 1. 8-11
Zde se má třítit bujnost tvých vln.

ČTENÍ Z KNIHY JOB.

Hospodin odpověděl Jobovi z bouře a řekl: **K**do zahrabil moře branami, když vytrysklo, vyšlo z lůna, když jsem je mraky oblékl jak oděvem, temnotou (přikryl) jak plénkami, když jsem proň vyhlámal hranice a položil závoru s bránou. Tu řekl jsem: Až sem smíš přijít, ne dále, zde se má třítit bujnost tvých vln.

Z žalmu 106

ODP.: *Oslavujte Hospodina, neboť na věky trvá jeho milosrdenství.*
nebo: *Aleluja.*

Pustili se po lodích na moře, sháněli obchody po širých vodách. Viděli Hospodinova díla a na širém moři jeho divy. ODP.

Rozkázal a vyvolal bouřný vítr, který do výše vzdouval vlny. Stoupali až k nebi, sestupovali do propasti, jejich duše se třásla v nebezpečí. ODP.

2. ČTENÍ

2 Kor 5, 14-17
Nové věci nastoupily.

ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTJANŮM.

Bratři! Kristova láska nás pudí, že jsme si udělali tento úsudek: Jeden umřel za všechny, umřeli tedy všichni; a umřel za všechny, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už jen sobě, nýbrž pro toho, který za ně umřel a vstal z mrtvých.

Proto my od nynějška nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek. A třebaže jsme Krista kdysi podle lidských měřítek posuzovali, teď už to neděláme. Když se tedy někdo stal křesťanem, je to nové stvoření. Staré řády pominuly, nové věci nastoupily.

EVANGELIUM

Mk 4, 35-41
Kdo to jen je, že ho poslouchá i ultr a moře.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA.

Když nastal večer, řekl Ježíš svým učedníkům: **P**řeplovme se na druhou stranu! **I** opustili zástup a odvezli ho lodi, na které byl. A jiné lodi ho doprovázely.

Tu se strhla velká bouře s vichřicí a vlny se valily na loď, že už byla skoro plná. On však na zádi lodi na podušce spal. I probudí ho a řeknou mu: **M**istře, tobě je jedno, že zahyneme? **T**u vstal, pohrozil větru a řekl moři: **Z**milkni, utiš se! **I** ustal vítr a bylo veliké ticho.

A řekl jim: **P**roč jste tak ustrašení? **C**ož nemáte víru? **Z**děsili se velikou bází a říkali jeden druhému: **K**do to jen je, že ho poslouchá i vítr i moře?

Tomáš Špidlík:

Je možné milovat nepřátele?

Starí křesťanu autoři nemluvili mnoho o lásce k Bohu. Zdálo se jim to nemístné, je to totiž téma příliš vysoké pro toho, kdo o své duchovní výšce či hloubce mnoho nemyslí. Zato se stále a stále vraceli k tématu lásky k bližnímu; upozorňují na konkrétní aplikace v denním životě. Jednu z nich však přece jenom mnoho nerozvádějí: lásku k nepřítelům, ke které nás evangelium vyzývá (Mt 5,43 nsl.). Jsou si dobře vědomi, že i to je příkaz vysoký, a že se nedá snadno pochopit. V čem je vlastně jeho potíž? Myslíme tu potíž teoretickou, ne praktickou.

Kristovo učení tu vstupuje, jako i v ostatních případech do dvojí tradice: profánní a biblické. Obě jsou pak, jak se zdá zásadně odlišné. V profánní literatuře je ovšem pojem nepřítel často přítomen. První hrdinové lidstva jsou vždycky bojovníci a vítězi nad nepřáteli. Co by zbylo z řecké Iliady a z jiných heroických eposů, kdyby tam nebyl boj a vítězství nad druhými? Zakladatelé království jsou ti, kteří odehnali nadlouho všechny nepřátele. Jedna egyptská poesie chválí faraóna, že všechny nepřátele tak důsledně vyhubil, že navěky už nebudou moci pozvednout hlavu. Jenom tak se dá zajistit zemi mír a trvalý prospěch. I obyvatelé velké římské říše snili o tom, že bude ve světě pax romana, mír zbudovaný na tom, že římská vojska bdí na hranicích a žádný divoký barbar je nepřekročí.

Nepřítel je tedy živel, který je destruktivní a jako takový se zásadně potírá. Je možné nepřítelů úplně zničit? Všichni lidé znají z vlastní zkušenosti, že by bylo naivní vidět nepřítelů jenom v cizí armádě. Máme všichni odpůrce i v denním životě, často i ve vlastní rodině. Co s nimi? Na konci starověku napsal Plutarch spisek De utilitate inimicorum. O užitečnosti nepřátel. Těší tam člověka, že to není vlastně tak zlé mít nepřátele. Proti nepřítelům

musíme vlastně denně bojovat, ale to nás konečně posiluje, naučí nás to dávat pozor, posiluje to naše schopnosti a dává to hodnotu našim pracím. Zač bojujeme, toho si opravdu ceníme. Bez nepřátel bychom zakrněli v cnosti. Pokouší se tedy Plutarch najít ve faktu nepřátelství mezi lidmi nějaký pozitivní prvek. Ale přece jenom je to daleko od výzvy evangelia: Milujte nepřátele! Sv. Jan Zlatoústý sice Plutarchovy důvody řečnický rozvíjí, když mluví o nepřátelství Saula k Davidovi. Ale i on si je vědom, že to není ještě evangelium.

Jak se dívá na nepřátele Písmo? I Starý zákon je svět plný nepřátel vnějších i domácích. Nejsou to jenom Filištinští nebo Jebuseové. Zášť proniká i do rodin. První příklad máme už u Kaina a Ábela, Ezaua a Jakuba. Davidova historie je plná odpůrců. Skoro v každém žalmu je zmínka o protivnících, o těch kteří nás nenávidějí a chtějí nám uškodit. David je ovšem statečný voják a umí si poradit. Ale i na něho přicházejí doby sklíčenosti a pochyb. Nepřítel je příliš mnoho. „Hospodine, kdo obstojí?“ Je však v Bibli i nový motiv. Nechválí hrdiny a vítěze protože jsou hrdinové, ale protože byl s nimi Bůh a tak mohli vytrvat. Ten jim dal sílu a vítězství, v jeho jméno se pobili všichni, kteří by Božímu lidu chtěli uškodit. Bylo to vždycky jen příležitostně, na krátko. Ale je tu současně i velký příslib: až přijde slíbený mesiáš, král pokoje, tomu dá Bůh za podnoží všechny jeho odpůrce. Nikdo se už pak neopováží zvedat hlavu (sr. Iz. 32,1-5).

Ale teď obrátíme stránky a zastavme se u Nového zákona. Ježíš si je vědom, kdo je a všechny ujistí, že je tím slíbeným králem míru. V logice myšlení, které jsme právě rozvinuli, by měl tedy povstat a mocí Boží všechny nepřátele vyhubit. Místo toho však on prohlásí: „Milujte nepřátele a dělejte dobře těm, kdo vás nenávidí.“ Jakýsi rabínský spis naproti tomu prohlašuje: Kdo miluje nepřítel, miluje svou vlastní zkažení. V životě Ježíšově se tato zkušenost ještě jednou a tragicky potvrdila. Všichni jeho nepřátelé se skutečně spojili a zahubili ho.

Logický závěr z této zkušenosti byl pro ty, kdo mysleli v dosavadní starozákonní mentalitě jen jeden: Ježíš tedy

nebyl a nemohl být slíbeným mesiášem, králem Izraele. Byl zahuben a mír Židům nepřinesl ani Římany z Palestiny nevyhnal. I učedníci, kteří se po tragické události dali na cestu do Emaus, si jenom smutně povzdychnou: „A my jsme si mysleli, že to bude on, který zachrání Izrael!“

Jak tedy srovnat Ježíšův příkaz lásky k nepřítelům a vše lidskou zkušeností a s učením Bible? Nestačí jenom všeobecné prohlášení, že to byl Starý zákon, a On že dává Nový. Nový je skutečně nový, ale je vždycky v tradici Starého. Vezměme tedy z nauky Starého zákona ten nejdůležitější a nejduchovnější prvek, který se v nauce o nepřítelích stále opakuje. To pak je bezesporu víra, že Bůh všechny nepřátele porazí, zneškodní. S kým je Bůh, nic a nikdo mu nemůže uškodit.

Tento motiv ovšem Ježíš plně převzal a často jej opakuje: „Co se bojíte, malověrní! Bez Boží vůle vám ani vlas z hlavy nepadne!“ Aplikuje tuto víru na prvním místě na svůj život a na své poslání. Dokud nepřišla jeho hodina, nemá nejmenší strach z těch, kteří mu usilují o život. A i když už došlo k tragickému momentu, ve kterém Pilát, představitel násilné okupace Palestiny úředně prohlašuje, že má právo ho popravit nebo propustit, slyší autoritativní odpověď ze strany mesiáše: „Neměl bys nade mnou vůbec žádnou moc, kdybys ji nedostal shůry“. Splňuje se tedy to, co bylo předpovězeno: všichni nepřátelé jsou skutečně v ruce Božích. Není myslitelný ani jeden jejich pohyb bez vůle nebeského Otce.

Mesiášská proroctví se tedy zplnila, ovšem jinak, než si to Židé představovali. Ti si mysleli, že mít někoho v moci, znamená ho vyhubit. Kristus učí jinak: Dostane-li plně do ruky někoho Bůh, použije ho ke spáse, ke svému dílu, k uskutečnění své prozřetelnosti. Pak už je logický závěr: Proč bychom měli nenávidět člověka za to, že uskutečňuje plány Boží? Kdo může pochopit ať pochopí!

Jistě je, že z duchovních autorit, kteří vybízeli člověka doopravdy k lásce k nepřítelům, na prvním místě učili člověka vidět plány Boží prozřetelností, abychom se nebáli. Milovat může jenom ten, kdo se nebojí. Dokud se lidé bojíme, nebudeme je nikdy doopravdy milovat. Ale lidé se budeme bát tak dlouho, dokud neuvěříme v neomylnost Boží vlády, Božích království nad světem.

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

PRÁZDNINY PRO DĚTI V UNION PIER

Chcete dopřát dětem hezké prázdniny v rodinném prostředí v Union Pier - Michigan?

Od 1. července do konce srpna.

Ubytování, jídlo, stálý dohled \$70.00 týdně

Volejte ráno do 10 hodin:

☎485-4765

U.S. Savings Bonds ★
America's favorite way to save!

radostnou zvěst, být na svou práci připraven po stránce intelektuální i duchovní a konečně zachovat věrnost církvi a jednotu s Petrovým nástupcem a biskupy:

KNĚŽÍM NA CM VELEHRADU

(Pokračování ze str. 1)

Při této slavnostní a významné příležitosti chci i vám opakovat to, co jsem již prohlásil zde v Římě, když jsem připomínal zářivé poselství těchto apoštolů: „Okruh jejich činnosti se neomezoval jen na výhradně náboženskou oblast. Z víry v Boha vyvozovali účinné důsledky i pro každodenní život jak jednotlivců, tak i rodin a celé společností, tak aby každý úsek a krok lidského života měl v Bohu svůj zdroj a cíl. Tímto způsobem kladli základy nové společnosti, nové spravedlnosti a míru. Nebáli se bojovat a trpět pro tyto zásady. Svůj cíl, oporu a sílu viděli v Bohu. Kolik nespravedlivých obžalob a ponižení musil Metoděj vytrpět pro věrnost svému poslání, které považoval za Boží vůli a které plnil i jako velký odkaz svého umírajícího bratra.“

Životopisec sv. Metoděje podotýká. Že „na všech svých cestách byl vystaven mnoha nebezpečím a ďáblovým nástrahám; zažil lupiče v pouštích, mořské bouře, smrtelné úrazy na řekách.“ Žádná z těchto příhod se ho však nedotkla, jedinou jeho starostí byl stále Bůh. A tak, i přes protivenství a utrpení vítězně dokončil svůj běh, zachoval si viru a obdržel odměnu spravedlnosti. Smrt byla pro něho dnem radosti, neboť slyšel potěšující slova božského Učitele: „Dobře, služebníku dobrý a věrný. Byl jsi věrný nad málem, ustanovím tě nad mnohem. Vejdě k radostné hostině svého Pána“. Výročí, které slavíte, musí se stát pro vás, kněží Československa a řeholníci, stejně jako pro celou církev, důvodem a pobídkou, abyste si vždy uchovali jako svůj zářivý ideál život služebníků evangelia, k jehož hlásání vás Bůh povolal podobně jako sv. Metoděje.

a) První poučení, které nám poskytuje tento apoštol Moravy, spočívá v neohroženém přijímání dějinné situace a jejich událostí a v pokorném postoji vůči tajemství Boží prozřetelnosti. Sv. Metoděj byl zatažen a nakonec stržen událostmi, které nikdy nemohl předvídat a v nichž se spojovaly politické i sociální síly, lidská ctižádostivost a protivenství náboženské povahy. Jisté vytrpěl nevýslovné bolesti a zármutek; ale nikdy neklesl na mysl, nepodleh malomyslnosti a nezbloudil. Skutečně, nikdy nedokážeme plně pochopit důvody událostí, které se postupně odehrávají na této zemi a vytvářejí lidské dějiny. Hlavní věcí však není pochopit, nýbrž milovat. Jen v nadpřirozeném světle porozumíme, že v lidských dějinách i v životech jednotlivců vládne soulad. Nyní musíme milovat. Nadešel čas, kdy si v duchu stále musíme klást otázku: Co ode mne touto událostí žádá Nejvyšší Bůh? Je třeba neohroženě pokračovat na cestě hlásání evangelia a vydávání svědectví, i když současná historická situace činí tento úkol ožehavým, obtížným a někdy i hořkým, přesto však stále záslužným. Je tomu, jak napsal sv. Pavel: „Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému, těm, kdo z Boží vůle jsou povoláni“ (Řím 8,28). Lidé odcházejí, události i celá historická údobí se mění, ale nikdo nás nemůže odloučit od lásky ke Kristu a od lásky, kterou v Kristu chováme ke všem svým bratrům.

Nikdy nesmíme podléhat sklíčenosti, vždy musíme být přesvědčení, že v historických událostech se uskutečňuje plán Boží prozřetelnosti. Filosof Jacques Maritain napsal: „Dnešní křesťané při nedělní modlitbě si přejí též příchod Božího království a vzkříšení z mrtvých, což jsou věci mimo dějiny a nad nimi...Chcují též, aby zde na zemi, na tomto světě a v dějinách, stále postupovali vpřed k Božímu království. To se však dokonale naplní až po skončení věků, zatímco naše cesta k němu, v každém historickém údobí je něčím, co je možno a třeba uskutečňovat zde na zemi, na tomto světě a v dějinách. Za tuto cestu do Božího království se však křesťané mají nejen modlit, ale mají k tomuto cíli pracovat a neúnavně o něj usilovat.“

b) Druhé poučení se týká přímo vašich osob jako kněží a řeholníků. Jak plyne z životopisu sv. Metoděje, tento světec měl dokonalou duchovní i kulturní přípravu na poli teologickém, biblickém i právním. To vše bylo spojeno s jeho ctnostmi, laskavou povahou a dohromady to bylo příčinou účinnosti jeho apoštolské práce. Nikdy nebude

J. Emm. Jozef kardinál Tomko se svou šťastnou maminkou, která jediná dostala od čs. úřadů povolení jet do Říma na synovu slavnost.

možno vynaložit dostatečnou péči o výchovu a přípravu kněží, zvláště v dnešní, tak vyspělé a náročné době. Se zanícenou touhou se i já obracím k Bohu Otci slovy Spasitelovy modlitby: „Posvět' je pravdou, neboť tvé slovo je pravda.“ Je skutečně ohromující, uvědomíme-li si, do jaké míry sv. Cyril a Metoděj se starali a pečovali o důkladnou a osvícenou výchovu svých žáků. Jejich neúnavná a příkladná horlivost pramenila z hlubokého vnitřního života, z jejich ideálu, jímž bylo osobní posvěcení jako prostředek opravdového apoštolátu, a také z jejich lásky ke Kristovu kříži, která je rovněž uschopňovala ke změnám metody v jejich práci, když se to jevílo nutným a čerpali z ní sílu trpělivě snášet protivenství. Všem jsou známy smutné události, které se odehrály mezi papežem Mikulášem I. a patriarchou Fotiem, jakož i nespravedlivé obžaloby z bludů, vznesené proti Metodějovi. Avšak svatí bratři, díky své lásce ke Kristu a věrnosti církvi, pokračovali v nastoupené cestě bez výčitek a reptání. Jejich příklad nás osvětluje a posiluje. Naše morální síla tkví v Božím „povolání“ a „poslání“. Sám Bůh si nás zvolil a poslal. Kristus řekl apoštolům: „Už vás nenazývám služebníky, ale nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý.“ (Jan 15, 15-16.)

S myšlenkami, jež zalétají ke sv. Metodějovi, vám říkám i to, co jsem pak opakoval a zdůrazňoval ve všech místech při svých pastoračních návštěvách: „Musíme milovat své kněžství opravdu z hloubi duše jako velkou tzv. „sociální svátost“. Musíme ji milovat jako podstatu svého života a svého Božího povolání, jako základ své křesťanské i lidské totožnosti. Svátostné a služební kněžství vyžaduje obzvláště pevnou viru, obzvláště vypětí všech duševních i tělesných sil, vyžaduje i zvláštní vědomí svého povolání, neboť je to výjimečné povolání. Každý z nás musí za toto povolání děkovat Kristu na kolenou.“

c) Sv. Metoděj nám konečně vštěpuje i smysl pro zodpovědnost. Kristus řekl apoštolům: „Udělám z vás rybáře lidí,“ a tím zároveň vyznačil celé církvi a všem kněžím, v čem má spočívat jejich základní a neustálé úsilí. Sv. Pavel zvolal: „Běda mně, kdybych nehlásal evangelium“ a Ježíš kladl apoštolům na srdce: „Vy jste sůl země. Pozbude-li však sůl svou slanou chuť, čím zas nabude solivosti?...Vy jste světlo

(Dokončení na str. 11)

Zájezd k pomníku Karla Havlíčka – Borovského

Československo-americký kongres a Americká obec sokolská uspořádá u příležitosti XVI. Sletu amerického sokolstva zájezd k Havlíčkovu pomníku dne 29. června t.r. Pomník byl za patronace Kongresu přemístěn na velmi vhodné místo a slavnostně odhalen za velkého zájmu krajské veřejnosti. Je naší povinností, aby při tak významné příležitosti vzdali jsme opět hold tomuto velkému českému novináři a vlastenci a umožnili i návštěvníkům Sletu z jiných míst USA, aby mohli shlédnout nové umístění pomníku.

Chlazený autobus vyjede v sobotu 29. června v 1:00 hod. odpoledne od hotelu Marriott v Oak Brook a další zastávka pro nástup účastníků bude na parkovišti ČSA Fraternal Life 2701 So. Harlem Ave., Berwyn, v 1:45 hod. odpoledne. Po programu u pomníku pojedou autobus po Lake Shore Drive až k Belmont Harbour a zpět s prohlídkou tohoto jedinečného pobřeží Michiganského jezera. Návrat bude asi ve 4:30 hod. odpoledne. Cena zájezdu je \$8,00. Přihlášky se zaplacením plné ceny přijímá Americká obec sokolská, 6424 W. Čermak Rd., Berwyn, ☎ 795-6671.

Washington. — Dne 5. června US senát schválil 92 hlasy proti 3 výdaje na národní obranu na finanční rok 1986. Schválil 230 bilionu dolarů z požadovaného celkového obnosu 302 bilionů; ostatek bude schválen postupně později. Tím president Reagan obdržel také 3 biliony dolarů na svůj program „Star Wars“. Dne 6. června pak US senát schválil 55 hlasy proti 42 Reaganův požadavek lidumilné výpomoci ve výši 27 milionů dolarů nikaragujským „Contras“ bojujícím proti marxistickému režimu své země. Tohoto obnosu má být užito na potraviny, léky a jiné ne-vojenské účely. Tak před senátem president Reagan ve své politice, konečně uspěl; neuspěl však před Domem reprezentantů ve své vyčkávací politice vůči JAR. Ve středu 5. června US kongresníci schválili 295 hlasy proti 127 ekonomické sankce proti Jižní Africe. V rámci těchto sankcí jsou zakázány bankovní půjčky Jižní Africe, prodej kompjútrů a nukleární technologie vládě v Pretorii, nové americké investice v Jižní Africe a dovoz do Spojených států zlatých jihoafrických mincí Krugerrand.

Zážitky z Řecka

Rozhovor s Otcem biskupem Škarvadou o pouti do Řecka, organizovanou krajany a Hotelplanem ze Švýcarska.

Otče biskupe, minulou středu jste se vrátil z pouti do Soluně. Jak k ní došlo a kdo se jí zúčastnil?

Jak už ví každé dítě, slavíme letos jubilejní rok sv. Metoděje, který zemřel před 1100 lety na moravském Velehradě. Ale protože na tento Velehrad má zatím semafor červenou i pro sv. Otce, řekli jsme si, že bychom mohli sv. Metodějovi oplácet jeho návštěvu a podívat se do jeho vlasti.

Kde jste se vlastně setkali?

Snad mi sv. Cyril a Metoděj prominou, prozradím-li, že letecké linky jejich vlasti Olympic Airways létají podle vlastních hodin, které se někdy neshodují s evropskými. S curyšskou skupinou jsme se měli setkat v Athénách. Ale protože jsme tam přiletěli s dvouhodinovým zpožděním letadlo totiž letělo z USA a mělo v Římě mezipřistání/ sešli jsme se až v Soluni přímo v hotelu.

Kdy jste přiletěli do Soluně?

Někdy před půlnocí. Ráno jsme byli mile překvapeni krásnou vyhlídkou z okna, viděli jsme nejen nový kostel, postavený ke cti našich věrozvěstů, ale i moře.

Tento kostel metropolita další neděli posvětil.

Jsou tedy Soluňané hrdí na svěťce, kteří vyšli z jejich města?

Na to těžko mohu odpovědět, protože není lehké se se Soluňany domluvit. Nápis, psané jejich abecedou, si ještě s trochou námahy přečtu, ale hovořit jejich řečí není snadné.

Myslím však, že když tam mají kostel sv. Cyrila a Metoděje, jsou si jistě vědomi, jak velcí svěťci se u nich narodili.

Na tuto otázku by měl odpovědět P. Špidlík, který s námi, Bohu díky, také byl. Říkal, že když před mnoha lety přišel poprvé do Soluně, marně pátral po nějaké památce na naše patrony. Když se už celý vyčerpaný zastavil u jednoho knihkupectví, viděl tam knihu: Ho Kalos... prostě Dobrého vojáka Švejka v řeckém překladu. - Nyní jsme tam našli v řadě kostelů ikony našich věrozvěstů. V jednom z největších - v chrámu Boží Moudrosti - je pod touto ikonou nápis, že sv. Cyril Metoděj jsou patroni Evropy.

Tedy i pravoslavní Řekové při-

jali titul, který dal našim věrozvěstům sv. Otec Jan Pavel II. Říkal jste, že nový kostel vysvětil sám metropolita. Směli jste se zúčastnit tohoto obřadu?

Mohli i nemohli. Nemohl jsem samozřejmě prozradit, že jsem katolický biskup. Ekumenismus pravoslavné řecké církve nedošel ještě tak daleko, aby nám dali nějaké místo v choru. Stáli jsme tam jako prostí věřící, na nichž ovšem druzí poznali, že nejsou pravoslavní, protože jsem se jako pravoslavní chovat nedovedli.

Je v tom velký rozdíl?

Na to je lépe se zeptat P. Špidlíka, ten se ve východní spiritualitě a mentalitě vyzná. Ví, kde políbit nějakou ikonu, kde zapálit svíčku, co říci vusatému mnichovi nebo faráři. Když jsme v soluňské katedrále našli první ikonu sv. Cyrila a Metoděje, viděl jsem, že sám nevěděl, jak na to, abychom se tam my, oholení latináci směli pomodlit. Pak mu napadla geniální myšlenka, kterou aplikoval i jinde. Vlídne se na vusatého kněze podíval a zeptal se, smíme-li si zazpívat nějaké troparion. Když to pop slyšel, rozzářil se a řekl samozřejmě „ano, k tomu nám dal Pán Bůh hlasy.“ A tak jsme si pěkně zapěli Bože cos ráčil, až se katedrála otřásla.

Zpívali jste také jinde?

Na mnoha místech, dokonce i na sv. Hoře Athosu. P. Špidlík je přesvědčený, že poprvé v historii zpíval katolický biskup a sedm kněží s věřícími západního obřadu troparium, tj. kostelní písně v české řeči. Zpívali jsme v ruském klášteře, kde nás doprovázel mladý mnich někde z Uralu nebo SSSR - přišel teprve před 9 lety - a ten se tak nadschnul, že vzal štolu a dával nám líbat hlavu nějakého svěťce, uctívaného v klášteře.

Slyšela jsem, že není snadné dostat se na Athos. A že tam nasmějí ženy a vůbec nic ženského rodu.

Oni tam nasmějí ani katoličtí kněží, natož papežští biskupové. Ale ti tam proniknou snadněji než ženy. Ptali se mne, jaké mám zaměstnání. Po pravdě jsem řekl, že jsem „tajný rada“ - dávám občas rady ve zpovědnici. Na štěstí nám povolení k návštěvě Athosu dali. Us-

nadnil nám to být, žák prof. Špidlíka, nyní profesor na universitě v Soluni, u něhož jsme později byli i na obědě.

Návštěva Athosu na vás udělala asi hluboký dojem.

Velmi hluboký. Kdysi tam žilo na 20 tisíc mnichů, teď je jich tam kolem dvou tisíc, ale viděli jsme tam i dost mladých. Ovšem škoda, že nemůžete slyšet úžasné výklady P. Špidlíka. Byl ve svém živlu. Víte, něco jiného je poslouchat ho v rozhlase a něco jiného, když máte před sebou úchvatné ikony a vůbec malované dějiny spásy. Dovede vysvětlit každý prvek, každý symbol, každou barvu. Tam jsem trochu pochopil, proč je víra v pravoslavené církvi, i ruské, tak hluboká. Žijí z těchto pramenů, z nichž tryská živá voda čisté víry, prožívané po staletí. Ti lidé se tam opravdu modlí.

Také jste se tam koupali?

Jak rád bych do toho průzračného moře skočil! Měl jsem v kufru dvoje plavky - ale nebyl na to čas. Cestou na Athos mě, starého plavce ze Sázavy, přesplochlá voda z rozbouřeného moře, ale to nebylo ono.

To věřím. A co v rodině onoho teolog, O N2M6 JSTE MLUVIL?

Byli jsme tam s P. Špidlíkem a msgr. Plannerem na obědě. On mluvil italsky, jeho paní advokátka a dvě dcery anglicky. Tam jsme se dostali do pravého řeckého prostředí. V Itálii se nazývá ovocný salát macedonia. Tam byla také macedonia, ale ze všech macedonií ta nej-macedonovatější. Ještě dnes se mi sbíhají sliny. A tak jsem zjistil, že tam teologická fakulta pracuje na plno, mají dva tisíce žáků.

Tedy daleko více než v Litoměřicích. Byli jste i jinde?

Byli jsme na místech posvěcených činností sv. Pavla: v Kavale, býv. Neapolis, kde poprvé přistál sv. Pavel na evropské půdě. Cestou ze Soluně do Athen jsme se zastavili v klášteře Meteora. Jsou tam něco jako obrovské Prachovské skály a na vrcholcích kláštery a klášteríky. Byli jsme ve Filipí a na Areopagu, kde sv. Pavel kázal Atheňanům. Akropol jsme bohužel viděli jen zdálky, protože se tam právě filmovalo.

Prošli jsme athenským antickým a byzantským museem, ale v Athenách jsme byli jen den, tedy na turistiku nezbylo mnoho času.

Můžete tedy říci, že se pout' vydařila?

Moc! Všichni jsme byli vrcholně spokojeni a nikdo nelitoval toho potu, který tam z nás jižní sluníčko vytáhlo. Sv. Cyril a Metoděj nás opravdu pěkně pohostili. Kež zase i naše vlast ukáže, že si váží jejich obětí a jejich dědictví.

Děkuji Vám, Otče biskupe, za rozhovor.

Interview vysílá Vatikánský rozhlas. Poutníků do Řecka bylo 35, z toho jeden z Holandska, dva z Německa, pět z Říma a ostatní ze Švýcarska. Přejeme i ostatním krajanům, Slovákům i Čechům, aby prožili tak nádherný a duchovně hluboký týden v upřímném přátelství na místech, posvěcených životem sv. Cyrila a Metoděje a sv. Pavla.

/z časopisu Klub 6.-7.85/

Střípky z pouti

Vstoupí-li pravoslavný do kostela, nepožene se svícenou vodou, ale zapálí a zastrčí na stojánek tenoučku tmavou svíčku z vonného vosku. Pak políbí ikonu u vchodu.

Kolem silnic jsou roztroušeny kovové krychle na čtyřech nožičkách, uvnitř je vidět svatý obrázek. Pravoslavní je stavějí na místa, kde se stalo neštěstí, či chtějí vyprosít na Bohu pozhnání a pod. Proto se jich nejvíc vyskytovalo v prudkých zatáčkách.

Ve Filipí je vedle zboření velkého římského sídliště mělká cisterna, kde prý byl uvězněn sv. Pavel. Ani postavit se v ní nemohl. Hned vedle ní jsou ssutiny křesťanské kaple.

Naše kněžstvo chodilo v civilu. Nejtypičtější byl „přestrojen“ Otec biskup, s modrobílou čepicí se „šiltem“, která ještě voněla obchodem a člověk se maně díval, nevisí-li vzuha cedulka s cenou. Jediný se přestrojit nedokázal - Otec prelát Planner. Byl sice v civilu, ale jeho dobrotivá, milá tvář podnítila asi pomocníka kapitána lodi, jež vezla naše muže na horu Athos, k poznámce: „Možná, že je mezi vámi nějaký kněz...“

V hotelu se snažili vařit evropská jídla. Ten tvrdý vídeňský řízek! Jednou zapadla parta poutníků do obyčejné pizzerie, kde jsme si víc než pochutnali na domorodé plněné paprice a rajčátku se skvělým salátem a pivem měkkým jako hedvábí.

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Podařilo se nám koupit celou kolekci "ČESKA" jemně broušeného křišťálového skla. Special 25 % sleva z původních cen. Přijďte se podívat, dokud máme na skladě!

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Kráječ knedlíků, imp. z Československa, nerezavící, \$9.50, pošt. \$11.50.

Mlýnky na mák z železné litiny právě došly. Cena \$27.50, poštou \$30.90.

Formičky na pečení - ořechy, krabička 50 kusů za \$8.50, poštou \$10.50.

Formičky na pečení rakviček, 10 kusů za \$3.50, poštou \$4.95.

Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská. KRIŠTÁLOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLÍ ke krojům, ŠÁTKY na hlavu, PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, \$6.50, poštou \$7.75.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru. Pište si o seznam.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Knihy a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zastupce Tuzexu, Arts, Umělopu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY VE VIDNI

Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779

(v centru, za rohem obchodního domu Herzmanský)

Otevřeno denně (mimo pondělí) 10-12, 15-18 hod.
v sobotu 9-12 hod.

Časopisy a některé knihy pro návštěvníky z Československa zdarma.

Jeden zvolil pizzu, přinesli mu výstavní kousek, skoro tak veliký jako štít bojovníků Alexandra Velikého. A to vše za 350 drachem, asi 6 trs.!

Zúčastnili jsme se v pravoslavném kostele bohoslužby, kterou se chrám zasvěcoval sv. Cyrilu a Metodějovi. Za ikonostasem bylo vidět záda kněze, sloužícího mši sv. Měl stejný oděv jako naši kněží. Před ikonostasem přecházeli jáhnové ve skvostně vyšíváných oděvech, po pravé straně seděl na trůně nehybně metropolit. Něčím - snad svou důstojností - připomínal naše kardinály Mindszentyho a Wyszynekeho. Přijmout nás nemohl, krátce předtím se biskupové a metropolité - je jich v Řecku 66 a patriarcha sídlí v tureckém Istanbulu - usnesli, že nebudou přijímat cizince. Nás by byl rád přijal - ale uznali jsme moudrost jejich rozhodnutí. Pravoslavní nemusejí být na celé tříhodinové mši sv. Stačí chvilka. Zato je krásný zpěv i mohutné kázání slyšet ampliony nejen v kostele, ale daleko široko kolem.

V Athenách jsme vyšplhali na Areopag, z něhož oslovil sv. Pavel athenské muže, kteří kolem posedávali a čekali na řečníka. Chudáci - to vedro a oni obaleni do dlouhých oděvů! Výstup na Areopag je obtížný a řecká památková péče se nijak nesnaží jej turistům ulehčit. Žádné schody, o výhate ani nemluvě, jen skály, kamení a vedro. Snad pro tu nesnadnost výstupu stojí kolem - ve stínu ovšem - dost strážníků. Když si jedna z nás pochroumala koleno, hned byl strážník u nás - ale měli jsme sebou dva lékaře, kteří poskytli pomoc.

Po poslední večerní mši sv. v Athenách bylo ponecháno naší inteligenci, jak se dostat do hotelu. Taxíky plné, na bus jsme neměli drobné. Když jsme tam tak tři ženy „v nejlepší věku“ stály na chodníku, přisvištěl žlutý taxík, vystoupila žena, ale ouvej: před námi byla hezounká řecká dívenka. Promluvila s řidičem a dala nám přednost, i když jsme se zdráhaly. Cestou nám vyprávěl řidič víc než lámanou němčinou: „Komunisten nix gut! Papá,“ a přejel si prstem přes hrdlo. Z mimiky jsme pochopily, že mu komunisté zavraždili otce a sám má srdeční vadu. V blízkosti hotelu jsme vystoupily, taxametr ukazoval 66 drachem. Daly jsme mu dvakrát tolik - jistě pochopíte, proč.

Dvěma účastníkům za stejnou cestu účtoval taxikář 700 drachem! Ale chvála Bohu, jsme šťastně doma a těšíme se na film a dia msgr. Polce.

NEBOJME SE!

Těžko najít hranici, která rozděluje „antiamerické“ skupiny na Západě na hlupáky a na ty, kteří záměrně kalí vodu. Kde je centrum, které řídí a ovládá druhou skupinu, je všeobecně známo; odkud pramení krátkozrakost a nevděčnost prvních - těžko říci. Snad jen tím, že „nevědí, co čini“ lze jejich jednání pochopit, ale ne omluvit. Tisíce mladých Američanů položili své životy ve dvou světových válkách pro svobodu nás - Evropanů; díky Americe se mohla Evropa nasycit a zhojit své rány; snadno se zapomíná na dobro, spíše bezpráví zůstává v paměti. Amerika neokupuje žádnou zemi - totéž však nelze říci o jejím největším soupeři. Mohli bychom tedy dojít k závěru, že - díky těmto hlasitě protestujícím skupinám - by byli Rusové v západní Evropě v případě konfliktu vítáni. Omyl! Nebyli by vítáni ani zdejšími komunisty. Jak vyšlo najevo z ankety, přejí si i ti protestující nevměšování velmocí do vlastních záležitostí. Agresivita SSSR se automaticky přivlastňuje i Americe a skupiny křiklounů, vědomě pracující pro Východ, ovlivňují i ty, kteří protestují, aniž by si uvědomili dosah své nevědomé spolupráce s těmito lidmi. Myslet bojí.

Naše otázka zní: - může dojít k válečnému konfliktu mezi USA a SSSR? Vyloučit to nelze,

Sestra Theresa z Kalkaty vyznamenána US medailí svobody

V těchto dnech se znovu vydává na cestu do USA dnes už světoznámý „vtělený anděl lásky k bližnímu“ - ctihodná sestra Teresie z indické Kalkaty, zakladatelka Kongregace sester křesťanské lásky a nositelka Nobelovy ceny míru, aby se ve Washingtonu zúčastnila celonárodní konvence členů hnutí „Right to life“. Představená malé komunity Sester křesťanské lásky v New Yorku - ctih. sestra Priscilla tekla novinářům, že při té příležitosti jí 20. června udělí prezident R. Reagan Presidentskou medaili svobody za její zásluhy o chudé v celém světě. PMF - (Presidential Medal of Freedom) - je nejvyšším americkým civilním vyznamenáním, které USA udělují za vyjíměčné zásluhy na poli lidské práce a úsilí, zvláště pak za zásluhy o pokrok v účt k lidským nezadatelným právům, v sociální spravedlnosti a v humanitních snahách.

avšak vědomí zániku milionů lidí by to vyloučit mělo. Přípravy na obou stranách jsou enormní. Anglický „Institut pro mezinárodní styky“ uveřejnil zprávu, ze které vyjímám: „Celá sovětská společnost je záměrně militarizována s cílem vést válku proti očekávanému západnímu přepadu a komunistickou revoluci rozšířit válkou po celém světě, budou-li k tomu okolnosti příznivé. Rusové nevidí naprosto nic v západní logice, že by zmenšení zbrojení mělo také zmenšit možnost války. V jejich očích je to naprostý nesmysl. Rádi by zmenšili výdaje na zbrojení, ale jen v tom případě, že by si zachovali teoretickou vojenskou převahu. Proto jsou jejich přípravy takové, aby mohli válku ovlivnit dříve, než-li stačí Západ zmobilizovat své branné síly. Proto jsou jejich četné divize drženy ve stavu okamžité mobilizace. I když se to při obrovské rozloze SSSR nezdá, je nukleárními zbraněmi velmi zranitelný: 60 % obyvatel bydlí totiž ve městech, která by se stala cílem západních raket. A o tom sovětské vedení velmi dobře ví.

Američané se učí jen velmi pomalu. Předemokratizování celého jejich vládního systému uvolnilo teprve nyní potřebné částky na podporu demokratických sil v jednotlivých zemích; Rusové podporují své stoupenčí již od „výstřelu Aurory“ ve prospěch komunismu.

Díky prezidentovi Reaganovi byla prozatím zastavena rozpínavost SSSR. Ne, že by pokračování ovládnout svět z

Moskvy nebyla chuť, ale podmínky se prostě změnily. A také obrana Západu je na vysokém stupni. Laboratoř Livermore v Kalifornii pracuje na zdokonalení roentgenového laseru, který je možno umístit na ponorkách a jehož účinnost se rovná výbuchu nukleární nálože. Přesný zásah na cíl obstarává družice, od které se paprsek „odrazí“. První praktický pokus v tomto bádání bude proveden v polovině června pomocí raketoplánu Discovery, kdy bude kladen hlavně důraz na přesnost zásahu. „Výstřel“ podle okolností znemožní, nebo umožní výbuch atomové nálože v nepřátelské raketě. V továrně na letadla Pico Rivera - (také v Kalifornii) - stojí letadlo s nejmodernějšími, pohádkově znějícími parametry. Nese jméno „Aurora“ - jestli náhodou nebo úmyslně těžko posoudit. Vývoj této super-tajné zbraně (doufejme, že se nenajdou další manželé Rosenbergovi!) stál 2.4 miliard dolarů, ale letadlo už stojí připraveno k výrobě. Co je nejpodstatnější na tomto létajícím křídle? Elektronickou cestou se může letoun stát neviditelným pro sovětské raketové zbraně a kamery, pracující na principu infrapaprsků nebo teploty, a tak jsou v obraně už bezmocné. Několik technických údajů pro ty, kteří dosud neví: šířka křídla 52 m, maximální jeho výška 1.70 m, dolet 16,000 km ve výšce 20 km, trvalá rychlost 2,000 km/hod. Křídlo je poháněno čtyřmi turbo-fan motory. Mají tedy nyní sovětské technici pracující na obranných opatřeních co

dělat, aby USA dohonili.

Ale ani malá země jako je Holandsko nezahálí při přípravách na obranu. Ve Vlissingenu se staví nové fregaty řady „M“. Odborný vojenský časopis o nich píše, že „mají nejenom řadu nových vynikajících zbraní, ale je pro nepřítel prakticky neviditelná“. Fregata má zařízení, které umožňuje i při vysokých mořských vlnách plout nezmeněnou rychlostí. Poměrně klidný pohyb lodi na rozbouřeném moři dovoluje systému zbraní jisté zaměření, jakož i bezpečný start a přistávání helikoptér. Izolace motorů je téměř dokonalá a současně s bezhlučným šroubem je pohyb lodi pro nepřátelské ponorky nezjistitelný. Nátěr povrchu fregaty neodráží radarové paprsky a hlavně při špatném počasí nemůže být fregata zjištělná. (Dnes tedy víme, jaký byl výzkum v jedné továrně u Rotterdamu, kde před několika lety vyšlo najevo, že tam pracuje český „politický“ uprchlík, který ve skutečnosti byl špiónem. Tvzení, že se tam pracuje na nátěrech, po jejichž použití se domy z letadla stanou neviditelné, patřilo tehdy do říše pohádek.)

Nevěšme proto hlavu z obavy konfliktu. O mnohých opatřeních ví i nepřítel a to, jakož i převaha Západu na technickém poli, kterého si je nepřítel vědom, odradí každého rozumně uvažujícího vojáka. A ti zdravě uvažující jistě udrží dobrodruhy ve vlastním táboře na uzdě.

Jožka Staněk, Holandsko

† ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem našim přátelům a známým - zvláště pak našim přátelům - starokrajanům z Československa v zármutku oznamujeme, že Pán Všemohýra si k Sobě povolal naši drahou maminku, babičku a prababičku, paní,

Rose ERJAVEC roz. Basek z Cicera, Ill.

Narodila se téměř před 92 lety v chorvatském Daruvaru v dnešní Jugoslávii - (21. srpna 1893) - a v USA prožila přes 70 let svého života. Byla celoživotní členkou Bratrské pojišťovací jednoty „Croatian Fraternal Union of America“.

Zemřela tiše - usmířena se svým Tvůrcem a bližními v úterý 18. června 1985 ve starobinci (Nursing Home) v Park Ridge, Ill.

Pohřbili jsme ji v pátek 21. června v 11 hodin dopoledne z obřadní síně Šourkova pohřebního ústavu (Sourek Funeral Manor, 5745, W. 35th. Str. Cicero, Ill. ☎ 652-6661), do hrobky mausolea na hřbitově Woodlawn ve Forest Park.

Děkujeme všem kdo ji znali, a kdo si s námi na ni vzpomenu v modlitbě nebo jen tichou vzpomínkou.

Sylvia FRIES s manželem Josefem, dcera;
Frank J. ERJAVEC Jr. s chotí Ruth, syn;
Jerry ERJAVEC s chotí Barbarou, syn;
† Charles ERJAVEC a vdova Ruth, syn se snachou;
12 vnoučat a 10 pravnoučat.

Jeruzalém. — Dne 10. června ministerský předseda Izraele Shimon Peres oznámil parlamentu - (Knesetu) - novou mírovou iniciativu izraelské vlády a zároveň vyslovil přání, aby izraelští delegáti mohli začít do tří měsíců vyjednávat o míru s jordánsko-palestinskou delegací. Jednání by byla vedena „jako mezi rovnými“ a bez předběžných podmínek. Opakoval izraelskou opozici proti předběžným jednáním mezi Spojenými státy a jordánsko-palestinskou delegací. Opět také zduraznil izraelský požadavek, že mezi jordánsko-palestinskými delegáty nesmí být nikdo, kdo je členem PLO. Peres pak nastínil pět hlavních bodů plánu své vlády: 1) Výměny názorů mezi americkým delegátem a vládami Izraele, Jordánska a Egypta, jakož i se zástupci Palestinců - bez přítomnosti členů PLO-by měly nadále pokračovat. 2) Měla by být utvořena malá skupina sestavená z izraelských a jordánsko-palestinských delegátů, jejímž úkolem by byla příprava programu pro izraelskou a jordánsko-palestinskou konferenci, a ta by se pak konala za účasti pozorovatelů Spojených států. 3) Měla by být získána podpora trvalých členů Bezpečnostní rady OSN pro přímá vyjednávání mezi Izraelem a jordánsko-palestinskou delegací; člen Bezpečnostní rady však nesmí předem přijmout žádný závazek, že bude prosazovat pozici některé ze zúčastněných stran a to SSSR neudělá. 4) Za delegáty Palestinců Izrael přijme pouze ob-

čany z obsazených území, kteří by zastupovali zájmy tamních obyvatel a byli přijatelní všem zúčastněným stranám. 5) Zahajovací zasedání této konference by mělo být svoláno do tří měsíců, a to v místě, které bude vyhovovat všem - buď ve Spojených státech nebo v Evropě nebo na Blízkém východě. - Toto je ve skutečnosti odpověď Izraele na mírový plán, který král Hussein předložil v květnu vládním osobnostem Spojených států. Jordánský král naléhal na svolání mezinárodní konference, která by také zahrnovala pět trvalých členů Bezpečnostní rady a PLO; rovněž požadoval předběžná vyjednávání mezi Spojenými státy a delegací, jejímiž členy by byli delegáti Jordánu a členové PLO. Peres řekl, že tento plán nemá sice žádnou naději na úspěch, ale na adresu Husseina dodal, že „chce-li mít mír, musí pochopit nutnost zasednout k vyjednávání s Izraelem a nesmí se pokoušet odstranit Izrael do nějaké temné čekárny, až by všechno bylo rozhodnuto bez něho.“ Izrael prý nepřipustí svolání mezinárodní konference, kde by se Sovětský svaz pokoušel prosadit nejextrémnější arabské pozice. - Hussein zase ze své strany by nechtěl vést s Izraelem separátní mírová jednání, a proto se snažil získat si souhlas i podporu Yassera Arafata a egyptského prezidenta Mubaraka. Aby uspokojil Sýrii, hledá podporu Bezpečnostní rady, ve které zasedá SSSR, „přítel“ Sýrie. Anglie mezitím radí Husseinovi, aby se nepouštěl příliš

LETEM

SVĚTEM

rychle do přímých vyjednávání s Izraelem a hleděl si nejdříve zajistit širší arabské a mezinárodní schválení. Letos v červenci chce Hussein sponzorovat v Ammánu jednání mezi Richardem Murphym - předním znalcem Blízkého východu při US státním departementu - a jordánsko-palestinskou delegací, jejíž žádný člen nebude ve spojení s PLO.

● ● ●
Jeruzalém. — Dne 10. června byly z území jižního Libanonu vypáleny dvě rakety sovětské výroby na severní území Izraele; dopadly na izraelskou půdu asi míli od libanonských hranic. Nezpůsobily ale žádné škody. Izrael v zápatí poslal do Libanonu vojenskou hlídku, aby se pokusila zjistit, kdo tyto rakety vypálil. Ministerský předseda Peres znovu varoval vedení šijitských muslimů strany Amal, kteří nyní mají v rukou hlavní moc nad jižním Libanem, že další útoky amalských milic na Izrael přivedou izraelskou armádu zpět do Libanonu. - V jižním Libanonu došlo k nepříjemnému incidentu: Finští vojáci mírové armády OSN, zajali 11 vojáků jiholibanonské armády a předali je milicím Amal, které se zapřísáhly, že zničí jiholibanonskou armádu. V odvetu vojáci jiholibanonské armády zajali 21 finských vojáků OSN, které chtějí pustit na svobodu pouze v případě, že militanti Amal propustí na svobodu 11 zajatých vojáků jiholibanonské armády, přátelské Izraeli. Milicionáři Amal říkají, že nepustí své zajatce na svobodu, dokud Izrael nepropustí na svobodu šijitské zajatce, kteří jsou v izraelských věznicích. Izrael však odmítá vyhovět této jejich žádosti. V sobotu 15. června jiholibanonská armáda najednou propustila 21 finských vojáků OSN. - V neděli 9. června byl v Bejrútu unesen (od března 1984) - už osmý Američan, Thomas Sutherland, děkan ag-

ronomické fakulty na Americké universitě v Bejrútu. - V Bejrútu stále pokračuje boj šijitských milic proti palestinským táborům Chatilla a Bouri. Zdá se, že Palestincům se začíná nedostávat střeliva, a že tábor Chatilla může padnout do rukou šijitských milicionářů v době několika hodin. Počet mrtvých a zraněných není znám. Bejrútská policie sdělila, že za tři týdny bojů o palestinské tábory zahynulo více než 560 lidí a 2,289 jich bylo zraněno.

● ● ●
Varšava. — Lech Walesa svědčil 10. června v Gdaňsku před soudem, že jeho tři přátelé z vedení dělnických odborů zakázané Solidarity - Wladyslaw Frasyuniuk, Bogdan Lis a Adam Michnik - se nedopustili žádné ilegální činnosti; když je 13. února policie přišla zatknout, byli pouze na přátelské schůzce, na které nebylo o ničem jednáno. Komunistické autority, které je daly zatknout však tvrdí že konali přípravy na 15 minutovou stávkou na protest proti zvýšení cen potravin, která se měla konat v dubnu. Dne 14. června však obžalovaní byli odsouzeni na dva a půl až tři a půl roku vězení. Walesa řekl, že tento soud je ukázkou stále rostoucí bezzákonnosti v Polsku, a že rozsudek proti křivě obviněným je největší hloupostí, kterou dnes komunistická vláda mohla udělat. - Dne 11. června byl polský kněz dp. Marek Labuda odsouzen na rok vězení a dp. Andrzej Wilczynski na 10 měsíců podmínečně, protože v prosinci 1984 se činně zúčastnil protestních demonstrací studentů proti odstranění křížů z učeben vyšší školy ve městě Wloszcowa v jižním Polsku. Tehdy asi 300 studentů obsadilo školu, bojkotovalo vyučování, zpívalo náboženské písně a vyzdobilo vnitřek školy náboženskými emblémy.

Polská vláda předložila parlamentu návrh zákona, kterým university mají být opět zbaveny většiny svých akademických

svobod, které si získaly v době po vzniku svobodné unie Solidarity. V budoucnu budou vysoké školy podrobeny přísné kontrole komunistické strany a profesori i studenti budou moci být vyloučeni, budou-li politiky nespolehlivými. Dosavadní liberální zákon prý umožňoval na universitách „protistátní a protisocialistické aktivity“. - Pozorovatelé si všimli toho, že v Polsku se po nedávné návštěvě sovětského vládce Michaila Gorbačeva začaly „utahovat šrouby“: tresty za protikomunistické projevy byly silně zvýšeny, disidentům hrozí přísné tresty i za nepatrné přeštky proti komunistické opresi; ceny potravin byly znatelně zvýšeny a jeden profesor dějin na universitě byl propuštěn kvůli svým protikomunistickým politickým názorům. Nyní ještě bude udušen zbytek akademické svobody, která ještě na universitě existovala.

● ● ●
Chicago. — Dne 11. června byly nalezeny ve vzdálených horách u Lake City ve státě Colorado mrtvoly dvou studentů vyšší školy z Wheatonu, Il.; 16 letého Larry Brocka a jeho 15 leté přítelkyně Amy Boyle-ové, kteří o týden dříve uprchli ze svých domovů, v poslední den před závěrečnými zkouškami, a chtěli prý uzavřít manželství v Las Vegas ve státě Nevada. Doprovázel je jejich přítel - 15 letý Pat Beach, rovněž student vyšší školy ve Wheatonu. Tento byl zadržen policií v souvislosti s nálezem mrtvol obou jeho přátel, protože jeho vyprávění o jeho vztazích k nim a o jejich cestě ukázalo velkou nejasnost a je možné, že je zastřelil on sám. - V Chicagu 17 letý černoch Johnny Freeman znásilnil pětileté děvče Shavanna McCann-ovou v činžovním domě „Henry Horner“ (2111 W. Lake) - kam se podloudně vplížil; pochvu děvčete potrhala, a proto je živě vyhodil z okna ve 13. poschodí dolů na dlažbu; prý se obával toho, že by ho mohlo děvče ztotožnit před policií. Jako „dobrý“ odchovanec veřejné školy si nečiní prázdné výčitky svědomí ze svého činu. Děvče bylo v okamžiku mrtvé. - V jedné chatě u Wilseyville v Kalifornii byla policií objevena mučírna a hromadný hrob s kostmi asi 25 lidí, většinou žen a nezletilých děvčat. Podle mínění policie tito lidé byli pohlavně zneužití, ztrýznění a pak zavražděni členy sekty „survivalists“, která provádí sexuální orgie, pak své oběti;

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husiho prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií též barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

ztrýzní a rituálně zavraždí. Jeden z pachatelů, 39 letý Leonard Lake, byl zadržen policií, avšak ihned raději spáchal sebevraždu. Druhému, 24 letému Charlesu Chattu Ngovi, se však podařilo utéci; policie po něm pátrá. Takové věci se asi přiházejí všude ve světě, jenomže zůstanou zatajeny, a jen v USA se o všem veřejně píše, ale co se děje v SSSR se nikdo nedozví.

● ● ●
Morris Plaines, N.J. — Karen Quinlanová, která jako univerzitní studentka před 10 roky při studentské veselici po pití piva si vzala uklidňující tabletky s aspirinem a potom upadla do bezvědomí, z něhož se už nikdy neprobrala, 11. června nečekaně zemřela na zápal plic ve věku 31 let. Lékaři hned od začátku prohlašovali její stav za beznadějný a předvíkali, že bude už jen žít ve „vegetativním“ stavu. Její případ se stal slavným tím, že Nejvyšší soud státu New Jersey 16. března 1976 dal dovolení, aby lékaři vzali Karen přístroj umělých plic a nechali ji zemřít.

S tímto řešením také souhlasily církevní autority. Karen pak však žila v bezvědomí i bez umělých plic ještě dalších devět let. - Od té doby lékaři často varovali před tím, aby se alkoholické nápoje neužívaly zároveň s aspirinem, či jinými uklidňujícími prostředky nebo s jinými léky; taková „smíšenina“ totiž může být životu nebezpečná.

● ● ●
Madrid. — Portugalsko a Španělsko podepsaly v týž den - 12. června - smlouvu, kterou se stávají členskými zeměmi Evropského společného trhu. Španělský král Juan Carlos a socialistický ministerský předseda Felipe Gonzalez ve svých příležitostných proslovech ujistili, že budou pracovat pro sjednocenou Evropu, aniž by přitom zapomněli na to, že jejich země chová zvláštní vztahy k Latinské Americe.

● ● ●
Buenos Aires. — V přítomné době dosahuje v Argentině inflace neuvěřitelné výše - více než 1.000 % ročně. Argentina je tedy dnes inflačně na druhém místě na světě po Bolívii, kde roční inflace dosahuje výše 8.200 %. V roce 1961 milion argentinských peso měl hodnotu 400.000 U.S. dolarů, avšak nyní má menší hodnotu než 15 centů. Kdo si chce například koupit v Buenos Aires noviny, musí za ně zaplatit dva miliony pesos. Přitom zahraniční dluh Argentiny dosahuje výše 48.4 bilionů dolarů; americkým bankám Argentina dluží 8 bilionů

dolarů. Když však nyní Argentina devalvovala svůj peso o 18 %, zamrzla ceny a platy a připravuje ještě další předpisy přísných úspor, požadované Mezinárodním měnovým fondem, asi 350 cizích bank a cizí vlády, členské země Mezinárodního měnového fondu se rozhodly půjčit Argentině jeho prostřednictvím další obnosy v celkové výši 4.2 bilionu dolarů, hlavně proto, aby byla schopna platit letošní úroky ze svého zahraničního dluhu. - Je to ironie osudu. Argentina by mohla být jednou z nejbohatších zemí světa, ale korupční vlády a boj proti komunismu ji zadlužily víc, než by to asi udělalo stejně nesmyslné marxistické plánované hospodářství.

● ● ●
Řím. — Mehmet Ali Agca, který 13. května 1981 podnikl na náměstí sv. Petra nezdařený atentát proti papeži Janu Pavlovi II., tvrdil 11. června před soudem, že prý sovětský diplomat Milenkov - (údajně první tajemník sovětského velvyslanectví v Sofii) - jej sám najal k zavraždění papeže a slíbil mu, že v případě úspěšného provedení atentátu by byl dán milion dolarů tureckým teroristům „Šedým vlkům“, kteří dříve v Turecku Agcovi pomohli z vězení. Přítstí den pak Agca tvrdil, že mu ještě před atentátem bylo Sověty vyplaceno 400 tisíc dolarů. Se sovětským diplomatem se prý setkal v hotelu „Vitoša“ v Sofii. Ten mu prý také slíbil, že bulharské velvyslanectví v Římě by poskytlo Agcovi a jeho spolupachatelům „logistickou pomoc“. Dne 12. června Agca rovněž tvrdil, že prý bulharští diplomaté, kteří s ním spolupracovali na přípravě atentátu proti papeži, chtěli také usmrtit Lecha Walesu za jeho návštěvy v Římě v lednu 1981; od tohoto atentátu však prý bylo upuštěno, protože italská policie se o tomto záměru předem dozvěděla. V prosinci 1980 měl v Tunisu zavraždit presidenta Burguibu a tehdejšího maltského předsedu vlády Don Mintoffa, který byl právě v této zemi na návštěvě; i z tohoto atentátu prý však sešlo, když se tuniská policie včas o věci dozvěděla. - Agca udal o všech těchto věcech různé detaily, z nichž mnohé byly zřejmě schválně popteny.

● ● ●
Bonn. — Rolf Mengele, 41 letý právník, syn nacistického zločince Dr. Josefa Mengele, prohlásil 11. června, že ostatky, exhumované minulý týden v Brazílii, jsou opravdu kosti jeho otce, který zemřel v roce 1979. Jeho rodina prý mlčela 6 let o

této věci proto, aby nebyli zkompromitováni lidé, kteří skrývali jeho otce 13 let. Nyní je prý jeho rodina ochotna poskytnout brazilským autoritám, snažícím se ztotožnit kosti, všechny potřebné informace, zejména lékařské vyšetření o nemocech Dr. Mengele, informace o zlomeninách jeho kostí a o pracích, které byly provedeny na jeho chrupe. Mengele prý žil v posledních letech svého života v Brazílii pod jménem rakouského zemřelého emigranta Wolfganga Gerharda, který se vrátil před smrtí do Rakouska. Sám Dr. Mengele prý zahynul ve věku 69 let při koupání v moři v únoru 1979; Rolf Mengele prý pak navštívil hrob svého otce o vánocích téhož roku, o čemž je ochoten podat důkazy. Brazilští odborníci nyní studují Mengeleho kosti jakož i některé jeho dopisy, které se jim dostaly do rukou. Různé náznaky svědčí spíše ve prospěch téze, že jde opravdu o Mengeleho kosti; přesto západoněmecké, americké a izraelské autority oznámily, že po nacistickém zločinci Mengele bude dále pátráno, dokud nebude dosaženo stoprocentní jistoty, že kosti, vyhrabané na hřbitově nedaleko Sao Paulo, jsou opravdu Mengeleho.

● ● ●
Washington. — Dne 12. června Dům reprezentantů schválil obnos 27 milionů dolarů na nevojenskou výpomoc protisandinistickým obráncům svobody v Nikaragvě. Tentokrát i mnozí demokraté volili pro tuto výpomoc, když prezident Nikaragvy Ortega navštívil Moskvu, aby Gorbačeva požádal o zvýšenou sovětskou výpomoc.

● ● ●
Manila. — Tři soudci 26 osob, spoluvinných na vraždě vůdce filipínské oposice Benigno Aquino, se rozhodli neuznat svědectví gen. Fabiana Vera, předního spolupracovníka presidenta Ferdinanda Marcose a sedmi jiných předních obžalovaných kvůli právníkům subtilnostem; prý nebyli předem úředně upozorněni na dvě základní ústavní práva obžalovaných: mít právního obránce a mlčet při vyšetřování. Rovněž jim prý nebylo formálně sděleno, že byli vyšetřováni kvůli vraždě Benigno Aquina a Rolando Galmana. Proto prý nebude vzat ohled na to, co řekli ve svůj neprospěch. Pozorovatelé říkají, že za těchto okolností se žalobcům prý asi nepodaří dokázat vinu těchto hlavních obžalovaných - kteří pak budou propuštěni na svobodu s „vlajícími prapory“ - ačkoli nesou na vraždě obou

lidí hlavní zodpovědnost. Inu, i v Manile se tedy dokazuje pravdivost starého římského přísloví - „sumum jus - summa injuria“ - (nejsubtilnější právo vede k největší nespravedlnosti). I když je třeba mít v současné politické situaci na Filipínách pevnou ruku pro stále trvající boje komunistických guerilů, přesto nepřiznání pravdy ve věci Aquinovy vraždy Marcosovu posici ve vládě bude jen nadále podrývat.

● ● ●
Bejrút. — Velkou senzaci po celém světě vzbudil únos muslimskými piráty amerického letadla společnosti TWA nad Středozemním mořem. V pátek 14. června dva šíjtští libanonští teroristé, kteří prohlásili, že jsou členy pro-iránské islámské organizace Jihad, se zmocnili letadla, které právě vzlétalo z Athén a mířilo na Řím a na Boston se 145 cestujícími a 8 členy posádky; mezi nimi bylo 67 Američanů, z nichž bylo 24 katolických poutníků do Svaté země ze dvou chicagských předměstí včetně dvou kněží. Letadlo bylo donuceno k letu do Bejrútu, pak do Alžíru, pak opět do Bejrútu, opět do Alžíru a opět do Bejrútu, kde ještě v pondělí 17. června stálo na letišti. Bejrútské letiště je v moci šíjtských muslimů, spojenců vzdušných pirátů, kteří letadlo unesli. Na těchto zastávkách byla většina cestujících a členů posádky propuštěna na svobodu; dosud je na palubě asi 30 Američanů a 3 členové posádky. Za druhé zastávky v Bejrútu teroristé zastřelili jednoho Američana a vyhodili jeho mrtvolu z letadla; na palubu letadla přišli další teroristé, takže jich tam může být podle některých údajů devět, podle jiných 12 až 15. Všichni jsou těžce ozbrojeni. Zároveň bylo z letadla odvedeno na neznámé místo 12 Američanů, majících židovská jména. Teroristé požadují propuštění na svobodu asi 700 šíjtských Jiholibanonců, které Izrael v posledních dnech své okupace zadržel a uvěznil v Izraeli kvůli podezření, že by mohli být teroristy. Vedou se intenzivní jednání Červeného kříže s teroristy, jakož i Izraele se Spojenými státy. Izrael prohlásil, že by byl ochoten propustit uvězněné šíjtské muslimy na svobodu - (které hodlal beztoho po výslechu propustit) - v případě, že Spojené státy o to formálně požádají; Bílý dům však prohlásil, že o to žádat nebude. Toto aspoň bylo oznámeno veřejnosti; co se děje v zákulisí se dozvíme teprve později. V noci z neděle na pondělí začaly USA vyjednávat s nynějším libanonským ministrem

spravedlnosti Berim, který je zároveň vůdcem jedné skupiny šíjtských guerilů. Spojené státy dobře zná a má dokonce právo požádat o US občanství, protože už má „zelenou kartu“. Nikdo však neví, do jaké míry má autoritu nad ostatními šíjtskými teroristy.

Ve středu večer - těsně před redakční uzávěrkou - TV zpravodajové všech tří celonárodních stanic hlásili, že po večerní tiskové konferenci (v úterý) presidenta R. Reagana, se mohli američtí zpravodajové stanice NBC na letišti v Bejrútu přiblížit k letadlu TWA a promluvit s každým z třech zbývajících členů posádky na letadle. Ostatní US cestující byli v noci z letadla vyvedeni na neznámá místa v Bejrútu a hlídka vzdušných pirátů se v letadle vyměnila.

President Reagan se obrátil osobně na syrského presidenta Husseina a libanonského ministra spravedlnosti Beriho - vůdce jiholibanonských šiitů - s výzvou, aby US rukojmí byli neprodleně propuštěni. Příbuzní ostatních rukojmí, kteří jsou v Libanonu drženi již několik týdnů z jiných důvodů žádali pres. Reagana, aby ve svých požadavcích myslel také na ně, i když jejich osudu US sdělovací prostředky nikdy nevěnovaly tolik pozornosti jako rukojmím z piráty uneseného letadla. Potřz je však v tom, že tito rukojmí byli zajati jinými libanonskými rebeťy, nad nimiž nemá Beri žádnou pravomoc. Libanon je dnes prostě anarchicky rozdělen na různé frakce, které si vojensky vládnou ve svém území po svém, a president státu Gemayel je prostě bezmocný a nemá jim co poroučet.

Jedinou nadějí vlivu na Beriho je šiitská komunita v městě Dearborn v Michiganu, kde jich žije 20 tisíc, a mezi nimi i Beriho příbuzní. Ti všichni o sobě říkají, že jsou loyální US občané, že s únosem letadla TWA nemají co dělat, a že i když souhlasí s politikou svého příbuzného Beriho v Libanonu, jsou naprosto proti teroristickým metodám členů jeho guerilového hnutí, kteří US letadlo unesli. Doufejme, že příště už budeme moci psát o tom, jak byla tato krize v míru vyřešena.

**DOPORUCTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM**

SPORT

XVI. SLET AMERICKEHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

I. LIGA KOPANÉ

V ČESKOSLOVENSKU

28. kolo: Bohemians Praha - Sigma Olomouc 5:1, Sparta Praha - Slovan Bratislava 2:1, Lokomotiva Košice - Baník Ostrava 1:1, Dukla Banská Bystrica - Slavia Praha 1:0, Tatran Prešov - Dukla Praha 3:0, TJ Vítkovice - RH Cheb 2:2, ZVL Žilina - Spartak Trnava 1:2, Inter Bratislava - Petržalka Bratislava 1:1.

Tabulka po 28. kole

1. BOHEMIANS	56:23	42
2. SPARTA	57:23	41

3. OSTRAVA	38:19	38
4. SLAVIA	56:31	36
5. OLOMOUC	48:43	30
6. DUKLA	48:39	29
7. CHEB	38:36	28
8. B. BYSTRICA	35:43	27
9. LOK. KOŠICE	32:41	25
10. TRNAVA	30:39	25
11. VÍTKOVICE	27:37	25
12. PREŠOV	27:39	22
13. ŽILINA	26:44	22
14. INTER	21:31	20
15. PETRŽALKA	28:45	20

16. SLOVAN 22:56 18

I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina

29. kolo: SU Teplice - Zbrojovka Brno 2:0, Česká Lípa - České Budějovice 2:0, Škoda Plzeň - VP Frýdek-Místek 3:0, Hradec Králové - Jablonec 4:0, Xaverov Praha - VTJ Tábor 3:1, Chomutov - Gottwaldov (Zlín) 1:0, Mladá Boleslav - Trinec 1:0, Poruba - Ústí nad Labem 2:1.

Tabulka po 29. kole

1. BRNO	43:19	45
2. Č. BUDĚJOVICE	41:26	39
3. TEPLICE	41:29	34
4. PLZEŇ	51:37	33
5. HR. KRÁLOVÉ	46:27	32
6. TÁBOR	38:35	32
7. XAVEROV	46:41	31
8. GOTTWALDOV	36:39	29
9. ML. BOLESLAV	33:38	28
10. CHOMUTOV	27:33	27
11. TRINEC	33:29	26
12. Č. LÍPA	33:37	26
13. PORUBA	19:36	21
14. JABLONEC	36:54	21

15. FRÝDEK-MÍSTEK	19:40	21
16. ÚSTÍ n.L.	28:49	19

Slovenská skupina

28. kolo: Trebišov - Dunajská Streda 1:0, Nitra - Púchov 2:2, Považská Bystrica - Dubnica 1:0, ZŤS Košice - Michalovce 0:1, Poprad - Levice 2:3, Trenčín - Humenné 0:2, Senica - Prievidza 1:0, Spišská Nová Ves - Martin 0:1.

Tabulka po 28. kole

1. DUN. STREDA	56:16	43
2. NITRA	58:31	36
3. POV. BYSTRICA	48:33	36
4. TREBIŠOV	39:32	31
5. MICHALOVCE	49:44	30
6. LEVICE	42:40	30
7. HUMENNÉ	30:37	29
8. PRIEVIDZA	45:42	28
9. SENICA	38:42	27
10. DUBNICA	37:46	27
11. MARTIN	30:34	26
12. PÚCHOV	37:47	26
13. KOŠICE	39:46	23
14. TRENČÍN	29:37	21
15. POPRAD	24:46	21
16. SPIŠ. N. VES	25:53	14

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace

pro MS 1986 v Mexiku

Jižní Amerika

1. skupina: Argentina - Venezuela 3:0, Peru - Kolumbie 0:0.

1. ARGENTINA	2 4:0 4
2. PERU	2 1:0 3
3. KOLUMBIE	2 0:1 1
4. VENEZUELA	2 0:4 0

3. skupina: Paraguay - Bolívie 3:0.

1. PARAGUAY	2 4:1 3
2. BRAZÍLIE	1 2:0 2
3. BOLÍVIE	3 1:6 1

Přátelské zápasy: Mexiko - Itálie 1:1, Itálie - Anglie 2:1, Mexiko - Anglie 1:0. - Všechny zápasy byly hrané v Mexiku. Brazílie - Chile 3:1, USA - Anglie 5:0.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V 6. kole Metro - ligy v nejvyšší soutěži Major divizi hrála Sparta doma proti Vikings (Britové). Nejdříve hrály rezervy a po nich nastoupily první týmy.

Rezervy: Sparta - Vikings 4:1. Branky: 34. min. Carlos - 1:0, 35. Vikings vyrovnali a ofsaidu - 1:1, 53. Deol - 2:1, 56. a 68. Carlos 4:1. První poločas se vyznačoval vyrovnanou hrou obou mužstev i když spartané měli více příležitosti ke vstřelení branky (Hoepner). Po přestávce hrála Sparta ve všech řadách naprosto spolehlivě a její narůstající tlak byl korunován třemi góly. Manažer Lád'a Kop měl k dispozici tyto hráče: Andrews - Avelar, Klečka, Paprocky, Phellips, Bannano, Swanson, Pistorius, Carlos, Hoepner, Deol, Charbonneau, Sisc, Austin, Ochoa.

Sparta - Vikings 2:1.
Proti obávanému soupeři

AMERICKÁ OBEC SOKOLSKÁ srdečně zve celou krajskou veřejnost na XVI. SLET AMERICKEHO SOKOLSTVA 26. - 30. června 1985

ZAHÁJENÍ SLETOVÝCH DNŮ - Sletová Akademie se soutěží tělocvičných čísel. Středa 26. června v 7:00 hod. večer v tělocvičně Mortonovy vyšší školy, 2400 So. Home Ave. Berwyn, IL.

SLETOVÉ ZÁVODY MUŽŮ, ŽEN A DOROSTU - čtvrtek a pátek, 27. a 28. června od 7:00 hod. ráno v tělocvičně Downers Grove v North vyšší školy na Main Street a Ogden Ave. Závodů na nářadí v tělocvičce prostorné a rytmické. Soutěž v odbíjené mužů a žen.

SLETOVÝ BANKET - pátek 28. června ve velkém sále hotelu Marriott v Oak Brook, IL. Začátek v 6:30 hod. večer. Vstupné \$30.00 za osobu. Reservace vstupenek v úřadovně Americké obce sokolské, 6424 W. Čermák Rd. Berwyn, IL. ☎ 795-6671

SPOLEČENSKÝ VEČER PRO DOROST - v pátek 28. června v 8:00 hod. večer ve velkém sále Union Hall v Countryside, IL. Joliet Rd. a La Grange Rd. „Evening with Brave Combo.“ Tanec při populární hudbě Brave Combo z Texasu.

VRCHOLNÉ ZÁVODY - CHAMPIONÁT - sobota 29. června v Downers Grove North vyšší škole. V 9:00 hod. ráno championát v odbíjené mužů i žen. V 1:30 hod. odpo. vrcholné závody - championát v tělocvičce.

VEČER VÍTĚZŮ - sobota 29. června v 8:00 večer v hotelu Marriott v Oak Brook. Rozdílání cej vítězům sletových závodů všech kategorií a taneční večer. Hudba George Píchy.

HLAVNÍ SLETOVÝ DEN - neděle 30. června na stadionu Mortonovy vyšší školy, 2400 So. Harlem Ave. Berwyn, IL. V 1:00 hod. odpo. řazení k nástupu na cvičiště, 24. ulice a Home Ave. V 1:45 hod. odpo. průvod cvičících, hostí a organizací v uniformách či v krojích k nástupu na cvičiště. Ve 2:00 hod. odpo. zahájení sletu br. St. Barcalem, předsedou slet. výboru a proslavem starosty AOS br. Roy Žitným. Následuje sletový program, kterého se zúčastní na 2000 cvičících a tanečniců národních tanců. Vstupné \$6.00 v předprodeji jen \$5.00.

VEČER NA ROZLOUČENOU - s návštěvníky a sletovými hosty je po skončení sletu v Sokole Berwyn při společné večeři a hudbě.

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK: Hlavní úřadovna AOS, 6424 W. Čermák Rd. Berwyn, IL. ☎ 795-6671; Weber Travel Agency, 6805 W. Čermák Rd. Berwyn; F. Pancner, Importer, 6514 W. Čermák Rd. Berwyn; Čihák World Travel, 6302 W. Čermák Rd. Berwyn; Central Federal Savings & Loan, 5953 W. Čermák Rd. Cicero; Mid-America Federal, 5900 W. Čermák Rd. Cicero.

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.
☎ (312) 652-3555

Vaše hostitelka:
Máňa Vlková

SPARTA A. B. A. pořádá v neděli 23. června 1985

V National Grove, P I K N I K
Des Plaines Ave.,
a
29. ulice North Riverside
zahradka č. 2

Sparta A. B. A. srdečně zve všechny přátele a známé.
Začátek v 11 hodin. K tanci a poslechu bude vyhrávat

hudba Tří medvědů

Občerstvení

Výborné bramborové placky!

zahájili spart'ané s velkou chutí, již v 5. min. Taylor po uvolnění P. DiBernardem zblízka zajistil Spartě vedení. Hezká kombinace hra Sparty, jejíž dirigentem byl Di Bernardo vedla i k dalším šancím, v 31. min. se dostal v pokutovém území k míči Taylor a z voleje zvýšil na 1:0. Ve druhém poločase vyrukovali Britové proti Spartě ostrými zákroky, na které doplatil nejlepší hráč Di Bernardo (pře-ražený nos), Tovar a Frandsen zraněním. Od 55. min. hrála Sparta bez Di Bernarda, což byla pro ni citelná ztráta, kterou nikdo nezacelil. Soupeř se dostal do tlaku, kterému přidal na síle i hlavní rozhodčí, který písal v této části do jejich not. Spart'anští hráči se nedali a statečně odolávali jakékoliv nepřízni. Nový brankář Sparty Hagemann jistými zákroky a výkopy dodával obráncům pohodu, a už se zdálo, že se nic na skóre nezmění. Přišla však 89. min., když chyboval stoper Be Batty a útočník soupeře lehce dopravil míč do sítě 2:1. Všichni hráči Sparty si zaslouží uznání za vybojované dva body. Manažer Lád'a Gajda měl k dispozici následující hráče: Hagemann - Fonseca, De Batty, Wisse, Lencioni, Tover, Jenig, Wolf, Di Bernardo, Frandsen, Long, Taylor, M. Gajda, Brabenc, Hugh. **Ostatní výsledky:** Eagles - U. Serbs 3:1, Schwaben - Wauconda 4:0, Green-White - Kickers 2:2.

Tabulka po 6. kole

1. EAGLES	19:7	11
2. SPARTA	10:6	7
3. VIKINGS	6:4	7
4. U.SERBS	6:6	7
5. SCHWABEN	6:8	4
6. WAUCONDA	7:12	4
7. KICKERS	10:13	3
8. GREEN-WHITE	7:15	3

Odložený zápas Sparta - Wauconda bude pravděpodobně sehrán v neděli 7. července 85 na hřišti Sparty (Cermak Rd. & 50. ul.) ve 3 hod. odpoledne.

V sedmém kole bude Sparta hrát proti nejlepšímu týmu ligy Eagles na Schwaben Center. První týmy začínají v 1 hod. odpo. a rezervy ve 3,30 odpo. V sobotu 20. července Sparta se zúčastní turnaje v St. Joseph, Michigan, kde bude hrát první mužstvo a tým starých pánů.

Nezapomente na spart'anský piknik, který je 23. června 1985, kde se všichni sejdeme.

Končím heslem: At' vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

Vzorný příklad bojovníka - Zdeněk Pražák!

Je neuvěřitelné, že Zdeněk Pražák, kterého vidíme v plné mladické životní síle, v neumdlévající a obdivuhodné každodenní práci na poli exilovém a národním, dožil se dne 11. června šedesáti let. Hned zpočátku neváhám napsat, že život a práce Zdeňka Pražáka, opravdového a věrného vlastence, měly by být vzorem a příkladem mnohým čs. uprchlíkům, zejména mladé generaci.

Narodil se v Praze dne 11. června 1925. Po skončení 2. světové války na jaře roku 1945 pochopil nebezpečí Sovětů a komunistů po úplném uchvácení moci nad Československem a zapojil se ihned do nejsilnějšího hnutí demokratické a protikomunistické mládeže a studentstva, tzv. jednot mladých národních socialistů čítajících na 200 tisíc členů, jejichž jsem byl předsedou a Zdeněk Pražák byl mým spolupracovníkem, nadšeným, věrným bojovníkem a vyznavačem duchovních a mravních ideálů T.G.Masaryka a jeho odkazu.

Zúčastňoval se nadšeně všech akcí a bojů proti komunistické Československa a též i ideového demokratického školení v Č. Mlýně, kde bydlil ve stejné jizbě se studentem Mílou Chocem, později komunisty popraveným. Po puči se ihned zapojil do podzemní činnosti proti komunistům. Do té doby zapadá dramatický, nešťastný návrat z Německa studenta Míly Choce. Byl to statečný Zdeněk Pražák, který Chocovi poskytl útulek ve své chatě. Poté Zdeněk včas před zatčením prchá do Německa, kde strávil téměř 3 a půl roku v uprchlických táborech, v nichž opět projevil svou vynikající schopnost organizovat mnohé sporty, stal se sekretářem YMCA. Komunisty byl odsouzen k dvaceti letům žaláře - in absentia. Nakonec odjíždí do své nové vlasti, kde Cleveland se stal jeho novým domovem. Stál u kolébky Svazu svobodných čs. sportovců v zahraničí v Belcampu, vykonával v něm různé

funkce a stal se nenahraditelným jako tiskový referent, dosud známý všem čtenářům krajského tisku ve svobodném světě.

Je členem mnoha krajských organizací a členem výk. výboru RSC. Nesmírnou zásluhu má o založení nedělního českého rozhlasu v Clevelandě „W.E.R.E. Czech Radio Program“, který je již po desetiletí v činnosti, díky zejména i jeho věrné a pilné ženě - spolupracovnici Evelyn, porozumění celé rodiny včetně již dospělých dětí Jendy a Jany. Musím se tu „pochlubit“ tím, že Evelynina matka je mojí rodačkou (Golčův Jeníkov) stejně i arch. Karel Prchal, dlouholetý starosta Americké obce sokolské. Pocházíme tedy z kraje Havlíčka, Riegra, Palackého (- který 4 km od Jeníkova psal své Dějiny!)

S Pražákovým jménem je spojena rozsáhlá činnost na poli sportovním, politickém, novinářském, rozhlasovém a sociálním. Byl a je všudypřítomný! Jeho jméno jako exilového pracovníka je známo po celém svobodném světě, kde žijí Čechoslováci. Z jeho zpráv a exilových činů přímo září nadšení, nezištnost a idealismus ve prospěch národa, strhuje a dává příklad ostatním. Ví, že těžce nese smutnou skutečnost, že naprostá většina čs. uprchlíků stojí stranou všeho dění. Je lhostejná, sobecky se stará jen o sebe. Zapomíná, proč přišla do exilu.

Zdeněk Pražák svou práci dokázal jedinečnou mravní a duchovní sílu, vytrvalou statečnost a věrnost ke svému národu, přátelům a bratřím. To vše mu zaručuje čestné místo v dějinách třetího čs. odboje. Nikdy nezoufal, neklesl na mysl, nezradil. Za to vše děkujeme z hloubi srdce - jemu, jeho ženě Evelyn, dětem Jendovi a Janě a přejeme našemu milému Zdeňkovi, aby v plném zdraví a síle, po další desítky let, v rodinném štěstí a spokojenosti v této vzorné, obětavé a nezištné práci pokračoval a dožil se šťastného dne: osvobození Československa!

Ota Hora

KNĚŽÍM NA CM VELEHRADU

(Dokončení ze str. 5)

světa. Nemůže se skrýt místo potozene na hoře. A když se rozsvítí světlo, nestaví se pod kbelík, ale na svícen, aby svítilo všem v domě." (Mt 5,13-15)

Tato slova Božího Mistra byla pro sv. Metoděje a musí být i pro každého z vás, kteří jste služebníky Nejvyššího, jedinou vůdčí linií. Musí též stále udržovat vaše vědomí zodpovědnosti. Kněz musí být světlem, osvěcujícím všechny obyvatele určitého kraje, města, národa i celého světa. Musí všem osvětlovat význam života i vlastních osobních rozhodnutí, a to se zaměřením na věčný život, který nás čeká.

Smysl pro zodpovědnost vyžaduje proto na kněžích a řeholnicích svědomitě oceňování jednoty ve věrouce a kázni. Je třeba být v jednotě s církví, jak si ji přál a založil Kristus, a tedy v jednotě s Petrovým nástupcem a s biskupy, kteří s ním žijí ve společenství. Svatí Cyril a Metoděj musili pro tuto jednotu mnoho vytrpět, ale přesto vždy uznávali nejvyšší církevní pravomoc římského biskupa a zůstali mu věrni, protože v něm viděli záruku víry v církvi. Z toho důvodu mohl také papež Jan VIII. napsat moravskému knížeti Svatoplukovi tato slova o Metodějově pravověrnosti: „Vyznal veřejně tuto víru a prohlásil, že zpívá liturgii a učí podle evangelia a apoštolského učení, stejně tak jako učí víře svatá římská církev a jak nám byla předána církevními učiteli.“

Sv. Metoděj dobře znal Kristova slova pronesená při poslední večeři: „Prosím, at' jsou všichni jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, at' i oni jsou v dokonalé jednotě.“ (Jan 17,20-23)

Lidé v každé době a všude na světě potřebují osvětlení a spásu uprostřed útrap, jež přinášejí historické události, a v úzkosti, které mu působí základní otázky o životě, člověk neustále hledá pravdu. Výročí smrti sv. Metoděje, které slavíme v tomto tak dramatickém století, třebaže je obdivuhodné svými vědeckými a technickými vymoženostmi, necht' je pro vás, kněží Československa, řeholníci a řeholnice, podnětem a závazkem k osobnímu posvěcení, abyste pak mohli pomáhat dnešnímu člověku, který hledá, klade otázky, sténá a dychtivě touží po vaší lásce a po spáse v Kristovu jméno.

S pevnou důvěrou v jejich přímluvu a příklad prohlásil jsem v apoštolském listě „Egregiae virtutis“ svatě Cyrila a Metoděje za spolupatrony Evropy společně se sv. Benediktem a z celého srdce jsem pak přál Evropě, aby znovu respektovala křesťanskou hodnotu člověka, jak ji hájili a učili velcí svatci prvního tisíciletí. Se stejnými myšlenkami se dnes, při této tak významné příležitosti, obracím i k vám: váš národ, Evropa a celý svět potřebují pravdu a spásu; upírají proto zrak ke katolické církvi, ke kněžím a řeholníkům, kteří se zcela zasvětili Kristu a duším. Potřebují nadpřirozenou jistotu a Boží útěchu. Nikoho nesmíme zklamati.

Kež vás osvěcuje, pomáhá vám a posiluje vás Nejsv. Panna Maria, kterou tolik ctíte a milujete.

„Ty pak, svatý a ctíhodný vladyko, chraň nás shůry svými modlitbami, nás, kteří po tobě tak toužíme; odvrát' od svých učedníků všechna nebezpečí, rozšiřuj všude pravou víru, zahlad' bludy, abychom zde žili způsobem důstojným našeho Božího povolání, abychom jako tvé stádo tě znovu našli po pravici Krista, našeho Boha, a obdrželi od něho věčný život. Neboť jemu patří sláva a čest po věky věkův.“

Závěrem pak, na důkaz své obzvláštní lásky, uděluji vám všem ze srdce apoštolské požehnání, které platí i pro všechny věřící v Československu.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650

ALL PHONES: 484-0800

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 Chicago (312) 242-6110

Konference o lidských právech v Ottawě

V minulých týdnech došlo v Ottawě na konferenci expertů na lidská práva několikrát k ostré výměně názorů, zejména mezi americkou a sovětskou delegací. Ve svém projevu z 15. května velvyslanec Schifter mluvil, mimo jiné, o Chartě 77 a VONSu, o osobách, které jsou t.č. v československých věznicích v důsledku své činnosti na poli lidských práv a vyzdvihl zejména případ Rudolfa Bat'ka a Jiřího Wolfa. V projevu 17. května velvyslanec Schifter mluvil o náboženském pronásledování v Sovětském svazu a v Československu a přečetl v originále také článek o situaci církve v Československu, nazvaný „Kirche in Fesseln“.

Ve svém dalším projevu 29. května se velvyslanec Schifter zaměřil na rusifikaci baltských států a Ukrajiny, která znamená násilné přesídlování občanů Estonska, Litvy a Lotyšska do Sovětského svazu a sovětských občanů do těchto tří států. Zmínil se také o persekuci dvou milionů Židů v Sovětském svazu.

V úterý 4. června velvyslanec Schifter mluvil zejména o situaci v Polsku, o zakázaném odbořovém hnutí Solidarita a poukázal na to, že v Gdaňsku byli znovu postaveni před soud Adam Michnik, Bogdan Lis a Wladyslaw Frazyniuk.

Do čtvrtka 8. června bylo podáno celkem 45 různých návrhů. Nejkontraverznější návrhy byly podány Československem, Maďarskem, Východním Německem a Sovětským svazem. Sovětské prohlášení mluví o tom, že „...zúčastněné státy se uchylují k otázkám lidských práv a základních svobod jako ku zbrani za účelem vyvolávání nepřátelství mezi lidmi a zvyšování mezinárodního napětí ...a k vytváření ovzduší nedůvěry a chaosu v jednotlivých státech i mezi státy ...“ Západní delegáti byli šokováni, že Sovětský svaz použil slovo „zbraň“ v souvislosti s lidskými právy. Konference by měla přijmout nějaký „výsledný dokument“. Někteří delegáti vyslovili názor, že by dali přednost tomu, aby závěrečný dokument neobsahoval raději žádné návrhy, než aby byl přijat návrh Sovětského svazu.

—afa—

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill. - 2414. S. 61st. Ave.

JO KARUD

STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Brabenec se rozhodl, že článek o tiskovce napíše ještě předtím, než půjde na oběd. Seděl nad listem čistého papíru v psacím stroji a nevěděl, jak začít. Bylo mu jasné, že téma je příliš ožehavé a že kdyby někde utnul, že z toho bude průšvih. Vzpomněl si na článek, který měli v novinách před několika dny. Byl o projevu Klementa Gottwalda v plénu ústředního výboru strany, kde se v jednom extempore zmínil o číhošťském případu. Vzal si slohu archivních výtisků a našel číslo s projevem. Vyhledal příslušné místo. Tam ale byla o Čihošti jediná věta, která mu příliš nepomohla. Nicméně onen údaj ho zarazil. Gottwald řekl, že farář potažoval z kazatelny strunou. Vzal si zápisky z tiskové konference. Ano, pamatoval si to dobře. Referent bezpečnosti tvrdil, že ke křížku vedl ocelový drát, uchycený ke spirálovému peru.

Pomyslel si, že jeden z těch dvou kecal. Pro jistotu se v článku o technických podrobnostech případu raději nezmínil.

Také v ostatních článcích o tiskové konferenci na ministerstvu vnitra byla jen stručně řeč o technice zázraku. Jejich obsah už naznačovaly titulky „Ideologické zákulisí číhošťského případu“ nebo „Protisocialistický postoj církve.“

Jen v týdeníku, ve kterém Jiráček sliboval čtenářům pokračování v příštím čísle, byla autentická, v přímé řeči napsaná, výpověď faráře Toufara: „Zatažení drátkem jsem provedl tak, že nikdo nemohl pozorovat, že jsem to já, kdo křížkem pohybuje. Můj pokus se velmi dobře podařil a očití svědkové vůbec nepostřehli, že jsem je tímto způsobem klamal a fakticky podvedl.“

Brabenec pobaveně odložil noviny. — Ten Jiráček je doopravdy vůl.

Procházka byl rád, že jel na neděli domů. Ráno se příjemně prospal a po týdenním harcování po venkovských hospodách se zase jednou pořádně najedl. Žena mu uvařila jeho zamilované kuře na paprice. Od té doby, co povýšil, si ho hleděla více než předtím.

Odpoledne šel na kopanou na Čechii Karlín, kde se hrál zimní turnaj. Měl špatné svědomí, že zase nešel s dětmi do zoologické zahrady. Když se vrátil, žena mu řekla, že ho sháněl Slavík. Má prý ho zavolat.

U Slavíka bylo stále obsazeno a trvalo půl hodiny, než se prozvonil. Slavík mu oznámil, že akce v Čihošti se odkládá na osmého, protože šestého budou filmaři přijati na Hradě. Pak řekl: „Vlastně bys tam měl být taky. No jistě. Přijď ve třináct hodin. Alespoň se seznámíš s těmi chlápky od filmu.“

Procházku těšilo, že ho Slavík zve na Hrad, kde filmaře přijme možná sám Gottwald. Uvědomil si, že teď opravdu něco znamená, když ho zvou na nejvyšší místa.

„Jo, a máš ty sešity?“

Procházka stále ještě nebylo jasné, k čemu jsou ty sešity se slohovými úkoly žáků soudružky Boháčkové dobré. Ale byl rád, že může Slavíkovi dát pozitivní odpověď.

„Prima!“ zaradoval se Slavík. „A dá se s tím něco dělat?“

Protože Procházka nevěděl, k čemu úlohy mají sloužit, nemohl posoudit, dají-li se použít, či ne. Ale odpověděl suverénně: „Jistě!“

„Tak fajn.“ Slavík přijal hlášení s uspokojením. „Ty sešity vezmi zítra s sebou!“

„Na Hrad?“ podivil se Procházka.

„Právě. Tam přece budou ti filmaři.“

Procházka pochopil, že úlohy mají být materiál pro film o Čihošti. Ale co s nimi budou filmaři dělat, stále nevěděl.

Když Slavík zavěsil, vzal z aktovky školní úlohy a začal je číst. Měl by přece vědět, co v nich je, když jsou tak důležité. Možná, že se ho Slavík zeptá, co se v nich piše.

Nalil si sklenku vodky, zapálil si a pohodlně si sedl do křesla. Začal číst úlohu jednu po druhé. Když dočetl poslední, chápal smysl této akce stejně málo jako předtím.

Hlídka u vchodu do reprezentačních místností Hradu nalezla Procházku jméno až na konci seznamu. Musil se vykázat dokladem. Stačila stranická legitimace.

Když stoupal po širokém schodišti, pocítil hrdost sám nad sebou. Byl tady jen jednou v životě. Se ženou 28. října, když otevřeli Hrad pro veřejnost. Ale dnes tu byl oficiálně. Osobně pozván!

V salónu, kam ho kdosi uvedl, stáli u okna tři muži. Živě hovořili, ale když Procházka vstoupil, zmlkli. Usoudil, že jsou to asi filmaři. Pozdravil. Odpověděli mu, ale nevěnovali mu dále pozornost. Snad by k nim měl jít. Ale připadalo mu to, že by se vnucoval. Zůstal stát v rohu. Měl trapný pocit, že ho považují za fízla.

Potom přišel Slavík. S Procházkou se pozdravil na dálku a šel k těm třem. Se všemi si potřásl rukou. Procházkaovi připadala Slavíkova okázalá srdečnost servilní a měl mu ji za zlé.

Pak přišel nějaký člověk v tmavých šatech a doširoka otevřel postranní dveře. V doprovodu tří mužů, kteří mohli být stejně dobře ministerskými úředníky jako tajnými, vstoupili ministři Kopecký a Čepička. Procházka pocíťoval trochu zklamání nad tím, že zde není Gottwald. Kopecký s Čepičkou šli rovnou ke skupině u okna. Podali si s nimi ruce. Procházka si nikdo nevěšmal. Teprve po chvíli mu Slavík pokynul, aby přistoupil. Řekl: „To je soudruh Procházka, referent pro ledečský okres.“ Kopecký mu podal neosobně ruku. Procházka se zdálo, že příliš neosobně. Zato Čepičkův stisk mu připadal přátelský. Snad si na něho Čepička pamatuje ze schůze na předsednictvu vlády. Potom si podali ruce s každým ti, kteří přišli s oběma ministry a mohli být jak ministerskými úředníky, tak tajnými.

Kopecký ukázal k velkému oválnému stolu uprostřed místnosti. Procházka se usadil mezi Slavíkem a jedním z mužů z doprovodu ministrů. V místnosti se objevil číšník. Před každého postavil sklenku. Nalil a láhev postavil doprostřed stolu. Na Hradě se podávala francouzská značka.

Slova se ujal Čepička a řekl, že původně chtěl přijít sám Klement Gottwald, ale že má naléhavou práci. „Soudruzi to jistě chápou.“ S pochopením přikývl. Potom Čepička pozvedl sklenku a všichni se napili.

Mluvil se o nepodstatných věcech. O zestátněné kinematografii a jejích dříve nebývalých možnostech. Kopecký znovu sáhl po sklence a prohlásil, že už Lenin říkal, že ze všech umění je pro nás nejdůležitější film. Jeden z filmařů, který Procházkaovi připadal jako představený zbývajících dvou, začal tleskat a ostatní se přidali. Kopecký se skromě usmál a vypil zbytek ve své sklenici.

Potom ten, který vypadal jako vedoucí filmařů, se přihlásil o slovo a poděkoval za pozvání a za to, jakou pozornost věnuje strana a vláda filmovému umění. Ujistil, že pracovníci ve filmu učiní vše, co jim strana přikáže. Kopecký naslouchal a pokyvoval hlavou. Připomínal vladaře, který přijímá hold poddaných.

Procházkaovi se zdálo, že hlavní postavou je tady Kopecký. Čepička se do hovoru příliš nevměšoval a choval se zdrženlivě. Procházka čekal, kdy se začne mluvit o Čihošti.

Teprve po chvíli začal Kopecký hovořit o významu dokumentárního filmu, který byl v minulosti nezaslouženě podceňován. „Pro mě je dokumentaristika vůbec nejdůležitější složkou kinematografie,“ řekl. Vedoucí filmařů velebil pomoc nadřazených složek a poděkoval za to, že samo ministerstvo informovalo dramaturgy o vynikajícím námětu, jehož realizace se jistě setká s úspěchem u pracujících. Přitom se podíval na Čepičku.

Stále ještě nepadlo slovo o Čihošti.

Procházka sáhl po aktovce, aby mohl předložit slohová cvičení, ale nedostal se k tomu. Čepička poděkoval za návštěvu a řekl, že se těší na shledanou na premiéře. To byl konec audience.

Se schodů sešel Procházka sám jako poslední a venku na nádvoří čekal, až se Slavík s filmaři rozloučí. Konečně se k němu dostal. Úlohy Slavík nechtěl, at' prý je předá v Čihošti filmařům. A řekl mu, aby se v Čihošti hlásil u doktora Čížka z generální prokuratury. A aby dal pozor, aby všechno klaplo. Při rozloučení se ho zeptal: „Jak se tam vlastně dostaneš?“

„Z Pankráče jezdí do Ledče autobus.“

„To je nesmysl.“ řekl Slavík. „Vyjednám s doktorem Čížkem, aby tě vzal s sebou. Zavolej mi zítra, řeknu ti, kde se sejdete.“ Slavík nasedl do služebního vozu a odjel.

Procházka stál před Matyášovou branou a díval se na obrovité postavy s napřaženým kyjem. Rozhovor se Slavíkem mu trochu zvedl náladu a zbavil se nepříjemného pocitu, který měl z audience, kde se vůbec nedostal ke slovu a kde si ho nikdo nevěšmal. Zlobil se v duchu na filmaře, kteří mu byli nepříjemní. Moc si o sobě myslí, nafoukanci. Procházka si pomyslel něco o nadřazených intelektuálech a pocítil k nim zášť. Však vám to pracující třída jednou spočítá.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE,

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Vladimír Neuwirth (Frankfurt)

K založení prvního českého teologického časopisu

V roce 1828 začal vycházet časopis pro katolické duchovenstvo. Vycházel celkem stoje nadvacet let, ovšem s dvěma přestávkami - jednou sedmi let (1853-59) a podruhé jednoho roku (1939). V r. 1860 byl jeho titul pozmeněn na časopis katolického duchovenstva. Iniciátorem a duší tohoto periodika byl po mnoho let Karel Vinařický (1803-1869). Jako 24letý kněz musel v přípravném roce 1827 překonat řadu překážek. Pro ideu nového teologického časopisu získal předně pražského arcibiskupa Václava Leopolda Chlumčanského, jehož byl cceremonářem, a světicího biskupa Františka Pištěka. Dne 5. května 1827 dostal zprávu, že konsistoř se rozhodla jako vlastník tento časopis vydávat.

Redaktory prvního ročníku byli jmenováni prof. Mikuláš Tomek a spirituál semináře Ignát Mráz. Korektorem prvního ročníku po stránce jazykové se stal Josef Jungmann, který napsal předmluvu k prvnímu číslu, v níž zdůrazňuje nutnost hlubšího teologického vzdělání a potřebu péče o stránku jazykovou. V druhém roce převzal funkci jazykového korektora básník František Ladislav Čelakovský, který ji řadu let pilně vykonával. Byl v redakci stále zaměstnán a přičiněním Vinařického i zaopatřen. Překládal některé příspěvky z němčiny do češtiny, protože jejich autoři tím, že prošli německými školami, psali s větší pohotovostí německy. V prvním ročníku vyšla jeho báseň „Bud' vůle tvá!“ Přijal rovněž úkol přeložit Augustinovo dílo „O městě Božím“ do češtiny.

Prvními přispívateli a spolupracovníky časopisu byli osobní přátelé Vinařického - vedle zmíněného Jungmanna a Čelakovského - Josef Krasoslav Chmelenský, Josef Vlastimil Kamarýt, Václav Alois Svoboda, František Alois Vacek, Vincenc Zahradník, František Sláma, Josef Černý a Jan Körner. Jak patrně z větu jmen, získal Vinařický pro spolupráci nejen kněze, nýbrž i laiky.

Účelem časopisu bylo napomáhat k vyššímu teologickému vzdělání duchovenstva, seznamovat čtenáře s knižními novinkami domácími i cizími, obzvláště s novou českou literaturou. Všeobecně vzdá-

„JOSÍFKU KOCÁBOVI“

Josífku Kocábovi vůbec nevadí,
že se narodil v Clevelandu a ne na lodi.
A tak, jak přišel na tento svět,
rozhled se a oznámil, že cestovat bude hned.
To sudička mu vtiskla do klína
cestovatelskou vášeň a mapu Karlína.
Tam našel co ani v Hawaíi nemají
a hned vypil dvě piva potají.
A když Karel Hronek ho tam začal učit na buben,
Karlín se stal Josífkovi osudem.

Člověk mívá, Pánbuh mění
a z Kocába ani po letech bubení není,
zato však Asistent Principal South High školy,
kterého znají všichni demokraté, kteří republikány volí.
Josífek odchází do pense v nejlepších letech teď,
aby mohl vidět po první zastávce v Karlíně, ještě celý svět.
Josífku, co Ti máme na památku dát....
aby ses nám nemoh' ještě zítra smát?
Myslím, že Tě překvapíme. Budou to brambory a růže,
nebot' růže i u Jiřinky něco zmůže
i když se hodí jen k něčemu,
zato brambory, ty se hodí ke všemu.

Luboš Hromádka
10. června 1985, Cleveland, Ohio.

ělavací, teologickou a časopis zanikl hlavně pro malý počet odběratelů. Jeho vydávání obnovil Karel Vinařický v roce 1860 a stal se tak po druhém jeho zakladatelem. Od roku 1860 do roku 1868 byl i jeho redaktorem a spoluredaktorem.

Významným bylo rozhodnutí, že časopis bude tištěn latinou podle pravidel analogického pravopisu. Ročně měla vycházet čtyři čísla. V prvním čtvrtletí se přihlásilo 750 abonentů. Vedení administrace bylo svěřeno Vinařickému.

V druhém roce se stal spoluredaktorem časopisu místo Ignáta Mráze Václav Vilém Václavíček, který časopis od III. do V. ročníku redigoval sám. Po něm vedl časopis po patnáct let Václav Pešina (až do r. 1847). Koncem roku 1852

časopis zanikl hlavně pro malý počet odběratelů. Jeho vydávání obnovil Karel Vinařický v roce 1860 a stal se tak po druhém jeho zakladatelem. Od roku 1860 do roku 1868 byl i jeho redaktorem a spoluredaktorem.

Časopis charakterizovalo spojení zájmu o teologii se zřetelem k praktickým potřebám pastorace. Vycházel do roku 1948, kdy byl po únorovém převratu novým režimem zrušen. Jeho 113 ročníků představuje jeden z nejdůležitějších pramenů pro poznání českého kněžstva a českého náboženského ducha v 19. a 20. století.

/z časopisu Studie/

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

24. a 27. června, 18. července,
8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu odlet 24. června s návratem 13. července.

6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napište nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Velký úspěch pěveckého koncertu sboru „Velehrad“ v New Yorku

Koncert pořádaný dne 9. června v newyorské sokolovně a sponsorovaný Společností pro vědu a umění byl mimořádnou událostí v kulturním životě newyorské komunity Čechů a Slováků. Mimořádnou svým programovým uspořádáním a skvělým uměleckým výkonem.

První dva staročeské chorály „Hospodine pomiluj ny“ a „Svatý Václave“, v úpravě Miroslava Lebedy, byly věnovány památce 1.100. výročí smrti sv. Metoděje prvního moravského arcibiskupa. - Člen pěveckého sboru Dr. Bohumír Bunža v krátkém úvodu uvedl význam sv. Metoděje a jeho mise pro náboženské a kulturní povznesení slovanských národů na území Velké Moravy a jejich začlenění do křesťanské Evropy. Chorály vyzněly mohutně a píetně.

V krásných Dvořákových „Moravských dvojzpěvech“ excelovaly Růžena Kankrlíková a Signe Myhren. Je třeba obdivovat a ocenit krásný výkon Signe Myhren, která ač původem Norka, zpívala všechny písně - sólově i ve sboru - v dobré češtině.

Vrcholnými body programu byly od Bohuslava Martinů „Otvírání studánek“ a sbor „Květiny bílé po cestě“ s árií vodníka z Dvořákovy opery „Rusalka“. V obou vynikali jak sbor tak sólisté. Výborný byl ovšem Stanislav Kotyza se svým krásně zabarveným barytonem, a to jak v závěrečné árii v Otvírání studánek, v níž skladatel sám promlouvá a vyznává svou lásku a touhu po domově, tak v árii vodníka z Rusalky. - Jistě od doby, kdy jsme slyšeli tuto árii na našich operních scénách, jsme ji v zahraničí neslyšeli v

krásnějším podání. - S. Kotyza také vynikajícím způsobem přednesl árii Petra Voka ze Smetanovy opery „Čertova stěna“ a árii Přemysla z opery „Libuše“. Růžena Kankrlíková velmi pěkně zazpívala náročnou árii Rusalky „Necitelná vodní moci“ a Signe Myhren árii čarodějnice z opery „Rusalka“.

Pěvecký sbor „Velehrad“ podal mimořádný výkon přesnými nástupy, jasností a čistotou intonace, výrazem a jemným přednesem. Je to především zásluha uměleckého vedení dirigenta Miroslava Lebedy, který z těchto amatérských milovníků zpěvu vytvořil svou obětavostí a hudební erudicí v krátké době těleso téměř profesionální úrovně. Prokázal to nejen ve sborově náročně skladbě Otvírání studánek a v Rusalce, ale také v lidových písních: Prší, prší.; Ej, lásko, lásko a Tancuj, tancuj, které upravil pro smíšený sbor.

Martinův skladbu Otvírání studánek dodal na citlivosti a působivé kráse Dr. Karel Steinbach, melodicky pronesenými recitačními vložkami. Byl také odměněn velkým potleskem a blahopřejnými ovacemi, neboť bylo známo, že v den koncertu se dožívá svých jedenadevadesátilet.

Na závěr a mimo pořad zazpíval pěvecký sbor „Proč bychom se netěšili“ z Prodáné nevěsty. Předseda místní skupiny SVU, Dr. Jaroslav Pecháček, pak poděkoval všem účinkujícím a také posluchačům za velkou účast a vyslovil přání, aby podobné podniky byly častější, neboť jen takto můžeme manifestovat a upevňovat naše kulturní hodnoty a tradice i v našem nynějším domově.

Při společenské besedě s pohostěním si mohli pak účinkující i přátelé pohovořit se vzácnou návštěvníci koncertu - Jarmilou Novotnou, bývalou členkou Metropolitní opery. B.R.

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

 MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

 FSLIC

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

**COMMENCEMENT ADDRESS BY THE
HON. GIULIO ANDREOTTI, ITALIAN MINISTER
OF FOREIGN AFFAIRS
TO THE LAW SCHOOL GRADUATES
(Notre Dame University, May 19, 1985)**

(Continued from last issue)

10. Certainly today we have other challenges which we must face. Humanity, in a little over forty years, has undergone radical changes, and seen phenomena occur which can be compared to the mutations of the great zoological eras of the earth. In a little over forty years, we have passed from the nuclear age to the cybernetic and space ones.

I do not intend to describe the effects of these mutations; but there is no doubt that, on the threshold of the year two thousand, they are increasing at a quick rate, thanks mainly to the use of great computers and of electronic apparatus.

Thus, we find ourselves facing a leap in quality which will have a determining influence on our habits, our traditions and our standards of living.

Europe is also a way of responding to these challenges or, if you want, of achieving a new frontier by expanding this Community reality in slow but constant advance.

To achieve this new frontier, neither we Europeans nor you Americans can proceed alone. In fact, too much is at stake not to mobilize all the solidarity existing between us.

11. Before developing this last point, permit me to make a few more observations on the future of European unification from now to the year two thousand.

A first observation arises

from the awareness that any attempt to make Europe from the top, through summit agreements, is irremediably doomed to failure.

It is just as certain that the persistence of internal barriers, the sclerosis of national institutions and bureaucratic delays appear increasingly anachronistic in Europe, and in Europe more than elsewhere.

The anachronism is of long standing and perhaps the conditions in which Europe found itself immediately after the war, when its peoples were under the shock of lost power and grieved by the ruins, represented what was most favourable, I would say unrepeatable, one could hope for in order to carry out unification in the most favourable conditions.

12. A political dimension of united Europe cannot be an element of profound change in world relationships. The fact itself of arriving at political unity among peoples of such different traditions, by means of successive operations, which exclude the hegemony of one of them over the others, cannot but lead to the constitution of an original and singular element in the international Community. This remains a fixed point and the contrary is still to be demonstrated.

President Reagan himself stated in front of the European Parliament, that European unity is „a vital force in the his-

toric process” which joins „the new world and the old world as twin pillars of a larger democratic community.”

But there has also been, in the attempts to achieve European integration, an inspiration which was revealed to be rather ineffective in practice: that political union of Europe should have come about in, we may say, an automatic manner, almost a foregone conclusion of the continent's economic integration process.

The facts have demonstrated the lack of consistency if such „scenario”. If it was illusory to expect that political structures would be created by economic integration, then it is just as illusory to think that without a global pattern, which goes over and above the provisions of the Treaty on the subject of customs and economy, one can untie the political knots of European integration.

13. The problem of Europe's identity, which is then a problem of affirming its independence and autonomy with respect to the centrifugal trends filtering inside it, is still today mainly unresolved, even if there are all the historical assumptions and present interests for a positive solution. The relations between the United States of America and Europe fall within this framework of movement.

14. It is not difficult to glimpse, in the American attitude towards us European, an ill-concealed impatience for the uncertainties which we sometimes nourish about proposals which are addressed to us or about events which can in some way interest us.

It has been written that it is much difficult for a democracy to make foreign policy than it is for a dictatorship because in a

democracy, unlike authoritarian regimes, one has to coordinate differing, sometimes conflicting, interests, all equally legitimate.

With this in mind, one can realize how difficult it is for a European Community of ten countries which will soon become twelve and who all proclaim themselves sovereign, to define a common foreign policy line when faced with such complex realities as those of the world today.

Certainly, we Europeans, must overcome these difficulties and obstacles. We must provide ourselves with suitable institutions and abolish the internal frontiers which still separate us. We must make sure, as I said before, that these frontiers represent a factor of union and development towards the goal of integration instead of a mark of division.

15. The future before us all, is the post-industrial age or, if you want, the information age. In the end, it is not the name which is important; what is important, instead, is to reflect on the future of our societies, to seek together the best solutions to their problems.

Science and, through science, research are opening new, partly unknown horizons to us. On the threshold of the year two thousand we have the concrete prospect, which we are already partly experiencing, of availing ourselves of sophisticated instruments such as informatics, new technologies applied to industry and production, and biotechnology to ensure economic growth and greater well being for our peoples.

We must know now to make the most of these instruments but in so doing, we must not lose sight of the values on

which the democratic society in which we all live is founded. They are values which induce us, I would say naturally, to favour the peaceful use of instruments of research and technological innovation.

George Washington, after having observed (and this was in 1783) that research by the human mind into social happiness had made giant steps, noted that the treasures of knowledge acquired and wisdom gathered through the work of philosophers, learned men and legislators should be used „happily” to establish our forms of government.

Thus, the management of research and technological innovation can have no other aim but greater civil progress for our societies and, through the latter, the strengthening and development of our democratic structures.

16. Given this, I am convinced that it is necessary to strive to activate, also in the Research and Development field, all the solidarity possible between the two sides of the Atlantic. The activation of this solidarity and the search for new ones must be the result of a clear political stand.

The development of civil society, and with it the increase of well-being, requires the rational utilization of all the resources we have, whether human or financial; it requires that these resources be addressed to the development of research and technological innovation, precisely to improve productivity and economic growth.

The limited nature of the means available with respect to the goals to achieve and the ever-increasing needs to satisfy impose precise choices involving two aspects.

(To be concluded in next issue)

June 11, 1985

Dear Captive Nations Member,
This year's annual Captive Nations Day rally is planned for Sunday, July 21, 1985 at St. Hyacinth Church, 3636 W. Wolfram St., Chicago, Illinois, starting approximately at 12:00 noon, beginning after Church services. Each Captive Nations' national-

PRODÁM

divčí původní nový
KYJOVSKÝ KROJ
číslo 14 - nejlepší nabídka;
volejte po 2 hod. odpo.
Z (312) 484-8860.

ity group is urged to participate with flags and placards.

The main speaker at this year's rally will be Diego Clifford, leader of the Mizkito Indians fighting in Nicaraguas Freedom Fighters and is commander of F.O.N. Nicaraguan Democratic Force.

Other guest speakers will be as usual, our American friends from the Illionis General Assembly as well as members of Congress. Prominent clergymen namely, Bishop Alfred Abramowich, Bishop Tarasevich and Rev. Paul Lindstrom, will also participate. Alderman Roman Pucinski will also speak as well as Mr. LIU-po-lun of the Republic of China, Chicago office.

A short program commemorating the 45th anniversary

sary of the communist takeover of the Baltic States of Latvia, Lithuania, and Estonia is also planned. Entertainment will be provided by Ukrainian and Vietnamese dancers.

However, for this program to become a reality and for the Captive Nations Committee to continue on in its fight against communism, we need your participation as well as financial support. The continuation of our activities depends on your organizations support. Let us all unite in our common cause, namely in opposing the biggest threat to mankind, world Communism.

Thanking you again for your sincere cooperation, I remain

Sincerely

Ilmars Bergmanis
Executive Chairman.

**Announcing
sigmund's**

A NEW CZECH-AMERICAN RESTAURANT OPENING IN MAY
For all Czechs and non-Czechs interested
in Czech cuisine!

LOCATED IN EAGAN, MINNESOTA
1989 Silver Bell Center -
crossroad of Hwy 13 & Silver Bell Road
CONVENIENT LOCATION, PLENTY OF PARKING
OPEN 7 DAYS A WEEK.

PROPRIETORS PAUL AND HANA MATOUŠEK
INVITE YOU FOR A FRIENDLY VISIT.
FOR MORE INFORMATION CALL ☎ 452-4674.

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Czech Catholic Day set for July

The Cleveland District Alliance of Czech Catholics is sponsoring the 64th Annual „Czech Catholic Day” on Sunday, July 21. The religious, cultural, and social event will begin with a Concelebrated Czech Mass at Our Lady of Lourdes Church, Hamm Avenue & E. 55th Street, at Noon.

This will be followed by a dinner, dance, and folk dance presentation beginning at 1 p.m. at Czech Karlin Hall, 5304 Fleet Ave.

The menu includes breaded veal and Bohemian potato salad, tripe soup, and Czech sausages by Vaclav Sorejs. Dinner reservations may be had by contacting Ann Cisar at 641-0714.

Emil Hronek and the Karlin Brass Band will play for dancing beginning at 2 p.m. A cultural program and folk dance performance will begin at 3 p.m. Folk Dance groups include „Travnica” Slovak Ensemble, Sokol Greater Cleveland Czech Folk Dancers, and Metamora, Ohio Moravian Dancers.

The Cleveland District Alliance of Czech Catholics has been in existence since 1917 and is the coordinating unit of all Czech Catholic activity in the Greater Cleveland Area. It is made up of individual members plus representatives of all Czech Catholic Parishes and Organizations in the Greater Cleveland area.

President is Vaclav Hynar of University Heights.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zasuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Pracujeme rychle a kvalitně. Volejte česky nebo anglicky: 852-2230

DOPORUČTE Hlas národa

SVYM PRÁTELŮM A ZNÁMÝM

Pomozte nám rozšířit Klub jeho čtenaru!

St. Methodius Centenary, 1985

Sts. Cyril and Methodius, by F. Ekert (translated and abridged).

(Conclusion from last issue)

Toward the end of his life, Methodius undertook the preparation of a Slavonic translation of the Sacred Scriptures. Already before coming to Moravia, in Constantinople, Cyril had translated three sections of the Gospels and a certain collection of readings from the Bible used in the liturgy. Later in Moravia, Cyril and Methodius, with the help of their pupils, translated all the books used in the liturgy. Toward the end of his life, Methodius retired from external activities, devoted his attention exclusively to God, and prepared a translation of the rest of the parts of the Bible. He directed his pupils to check the whole translation once more, to unify it and to copy it. In addition to this, Methodius translated the treatises written earlier by his brother Cyril, containing the disputations with the Jews, Mohammedans, and Khazars, short lives of the hermits and church fathers, and the oldest collection of church laws by John Scholasticus, Patriarch of Constantinople (died 578).

Methodius completed the translation of the Bible on October 26, on the Feast of St. Demetrius, patron of the principal church in Thessalonica and patron of the cathedral in Sirmium. For this reason, Methodius and his clergy attended solemn liturgical services to thank God for the successful completion of the translation. With this translation, Methodius crowned the labors that reflected his great love for the Slavs and his apostolic zeal for their material as well as spiritual welfare. This accomplishment also made the Slavonic language sacred, a language that formerly was not respected but regarded as a coarse tongue. This accomplishment also laid a proper foundation for the development of Slavonic literature.

During the last years of his life, St. Methodius received the following letter from the Greek Emperor Basil: „Venerable Father, I yearn very much to see you. Be so kind and make the journey to us, in order that we may see each other while you are yet on this earth, and that we may receive your blessing.” It is not known what plans the emperor had, nor is it known whether St. Methodius really went to Constantinople. Some historians suppose that Emperor Basil summoned Methodius to Constantinople because he wanted to use him for introducing the Eastern Greek Rite in the Slavonic language among the Slavs in his empire and in Bulgaria and thus to consolidate their ties with Constantinople. For since time immemorial, in the northern region of the Greek Empire, in Illyricum, the liturgy had been of the Western Rite, that is the Latin Rite, with the use of the Slavonic language and the Glagolitic script; whereas the Cyrilo-Methodian liturgy was of the Greek Rite, the Eastern Rite, with the use of the Slavonic language. According to one report, which is open to question, St. Methodius did journey to Constantinople, was welcomed with great honors by the emperor, and tried to convince the emperor not to support Photius in his schism. This report states that the emperor heard the advice of St. Methodius, showered him with honors and gifts, but, for the time being, did not yet dare to do what the saint advised. It is said that Methodius left two of his disciples in Constantinople because the emperor requested it, one priest and one deacon. These two conducted divine services for the Slavs in that city. Methodius returned to Moravia.

St. Methodius spent all of twenty-two years (863-885) in his apostolic labors among the Slavs, and he was about sixty years old when he began to notice that his physical endurance was giving out after the strain of so many labors and so much opposition from his enemies. He did not wish to depart for eternity before providing for his successor in the archiepiscopal office. For that reason, he summoned his clergy, and when he was asked: „Whom do you consider, O Father and Venerable Teacher, among your disciples as worthy to become a successor to you and to your teaching?” Methodius indicated to them one of his trustworthy disciples called Gorazd, and he said: „This is a man who is not married and comes from your own country; he is well versed in the Latin books, and devout. Therefore, the will of God and your favor as well as mine be done.” St. Methodius wanted Gorazd to become his successor, and the choice was a wise one. Gorazd was a Moravian by birth, the son of the leading family of that country. Gorazd had been associated with Cyril and Methodius since the earliest days of their mission; he was their zealous assistant and had a reputation of being an exemplary priest, well-versed in scriptures and virtues.

Even though he advocated the use of the Slavonic language in the liturgy, he was also very proficient in the Latin language. He was, therefore, better qualified than anyone else to mediate unity and harmony between the Slavonic priests and the Latin-Rite German clergy in Moravia. It seems that Gorazd at this time was already the second bishop in the archdiocese; Wiching was the other bishop. Gorazd evidently was consecrated in Rome at the request of St. Methodius. Actually appointing the archbishop, however, was reserved to the Apostolic See, after consultation with the ruler of the country and with the synod of bishops and priests. St. Methodius, of course, indicated his preference that Gorazd be his successor, and was confident that God would incline Duke Svatopluk's heart to respect this his sincere desire.

In the meantime, St. Methodius began his preparations for the journey to the heavenly country. Even though he was ill and fatigued, on Palm Sunday, April 4, 885, he went for the last time to his cathedral church at Velehrad, in order to celebrate once more the Sacrifice of the New Law and to bid farewell to his clergy and people. He pronounced a blessing for the Greek Emperor, for Duke Svatopluk, for all his clergy and faithful. Having a premonition of his death, he said, „Take care of me, my children, until the third day.” In response to this request, the clergy and faithful persevered in profound sorrow and devout prayer for their fatherly and beloved shepherd. At dawn on that day which foretold, April 6, St. Methodius prayed: „Into thy hands, O Lord, I commend my spirit!” Upheld in the arms of the priests gathered there, he died a holy death in the Lord. After a consultation, his disciples rendered the bodily remains of the saintly archbishop due reverence, offered Mass for him in Latin, Greek, and Slavonic, and buried him in the cathedral, collegiate church of Moravia, at Velehrad, on the left side, in the wall behind the altar of the Blessed Virgin Mary. A crowd of people beyond number assembled. They escorted the body with candles, mourning a good teacher and shepherd — „men and women, small and big, rich and poor, freemen and slaves, foreigners and natives, the ill and the well, all belonging to him, who used to be all things to all men, that he might save all.”

The biographer of St. Methodius who wrote these words in the Pannonian legend concluded the biography with the following invocation to the saint: „Thou, therefore, from above, a saintly and venerable head, by thy intercession, look down upon us who yearn for thee, and deliver thy disciples from every danger, spread the teaching and wipe out heresy, in order that we may live here worthily according to our calling, and then may stand with thee, as thy flock, at the right hand of Christ Our Lord, and may receive from him life eternal. To him, indeed, belong glory and honor for ever and ever. Amen.”

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

VOICE OF THE NATION

POLISH AMERICAN CONGRESS, Inc.

NATIONAL OFFICE:
1200 North Ashland Avenue
Chicago, Illinois 60622
Phone (312) 252-5737

WASHINGTON OFFICE:
1625 I Street, N.W.
Washington, D.C. 20006
Phone (202) 296-6955

Chicago, IL. In a statement issued today by its National Council of Directors, Mr. Aloysius A. Mazewski, President of the Polish American Congress, charged that: „Under the direct pressure of the Soviet Politburo, the Communist dictatorship in Poland has instituted policies designed to eradicate from the nation's consciousness values which determine its national identity, break its will to resist Communist oppression, and thus reduce it to the level of a submissive, passive society, blindly following direc-

tives of its Communist masters.”

The Polish American Congress is a national organization, established in 1944, presently encompassing 51 state divisions and chapters in 23 states from coast to coast with membership of over 3,000 organizations and hundreds of individual members. The Polish American Congress is the largest and only national organization representing the 13 million Polish Americans in the U.S.

In support of the above statement, the Polish American Congress officials cited the following policies of the Polish government:

- delegalization of the NSZZ „Solidarność” thus forcing it underground and instituting repressions against its leaders and supporters, designed to devalue ideas of a national renewal which it represents and symbolizes;

- increased attacks upon the Church and clergy, including arrests and sentencing of some priests, and the murder of Rev. Jerzy Popieluszko by internal security forces, designed to undermine the significance of the Church as the depository and guardian of the nation's basic values and interests;

- abolition of professional unions of writers, journalists, and artists, as well as a new law regarding higher education which gives Party authorities complete control over academic and scientific institutions, designed to destroy creativity and independent research and scientific pursuits;

- a new law being pushed

through Poland's „mute” parliament giving party-appointed judges sweeping powers of arrest and sentencing, without even a semblance of due process, for any acts deemed injurious to the „socialist state”; and restrictions placed on defense lawyers designed to demonstrate the omnipotence of the secret police and the futility of any resistance; and

- continued economic crisis which creates the atmosphere of hopelessness and frustration.

In addition to this, the Polish government has recently placed „Solidarity” leaders Wladyslaw Frasyniuk, Bogdan Lis and Adam Michnik on trial; imposed prison sentences upon Rev. Marek Labuda and Rev. Andrzej Wilczynski for joining in the students' protests against the removal of crosses from classrooms; and blacklisted members of the Polish Academy of Sciences who joined in the protests against the politically-motivated firing of Prof. Bronislaw Gieremek. These are just a few recent examples of the regime's actions designed to silence Poland's independent intelligencia and force the Polish people into submission to the ruling Communist regime, declared the PAC National Council of Directors.

The PAC National Council of Directors meeting was attended by over 100 Council members and 30 members of the Polish Affairs Committee of the PAC, chaired by Kazimierz Lukomski, Vice President, which formulated the above statements and other resolutions.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

MORAL BASIS OF A FREE SOCIETY

“If we value the wonderful lives we are privileged to live in this great land we should be concerned about and determined to do something about the moral decay which is abundantly clear on every hand.

It is a truism that our high standard of living is the direct result of the economic system we have devised, and that system requires moral conduct on the part of those using it in order to function properly.

It follows, therefore, that our affluent life style is the result of the free enterprise system which depends upon moral citizens in order to work properly.

For example, the most fundamental principle of free enterprise is private ownership and control of property. In point of fact, it was not possible for civilization to even begin to develop modern methods until this principle was first evolved.

The reason why man took so long in developing even rudimentary civilizations was it took that long to develop even the simplest tools. And the reason for this was the slow development of the concept of private ownership. That is why civilization has been moved forward more in the last 200 years than in the previous 6000 years.

In his seminal work, *The Philosophy of Ownership*, Robert LeFevre (pronounced LaFave) wrote: “So long as man relied upon the tribe, insofar as his direction and behavior were concerned, and so far as properties he needed

for survival were viewed as tribal, so long was he prone to remain in the lowest primitive state . . .”

LeFevre pointed out that when personal ownership of property was not permitted, there was no incentive for self-improvement or for “inventive and pioneering acts.” Only when in the dim historical past some man was permitted to own some weapon or tool as his personal property was it possible for the long, slow march toward modern civilization to begin.

While we cannot say this was the dawn of morality, we can say this was a major contribution to the concept of morality — permitting an individual to own that which he creates — which maintains its significance to this day. It is no accident that the Eighth Commandment, “Thou shalt not steal,” embodies this concept.

One of the most destructive and immoral trends in current American life is the erosion of respect for property. The evidence is all around us, from the destruction of property by graffiti to the burgeoning crime rate.

But the most dangerous of all trends is the immorality of “plunder” by government, euphemistically termed “welfare” or “social spending.” Such programs are nothing more than legalized “theft” — the taking of property from one person who has earned it and redistributing it to another who has absolutely no right to it.

And thus we move to reverse the tide of civilization. For as we destroy the sanctity of private ownership of property, we reinstitute the concept of tribal ownership. And just as tribal ownership inhibited progress, so too does its present form of socialism or communism.

We are reminded of the wisdom of Emerson who wrote: “Cause and effect, means and ends, seed and fruit, cannot be severed; for the effect already blooms in the cause, the end pre-exists in the means, the fruit in the seed.”

Czech demands

From May 17 to 19 1985, the Czechoslovak Association of Canada held in Ottawa its 37th national congress. The congress passed a resolution whose main points were:

- The Soviet Union and its Eastern European allies should be asked to abide by the terms of the Helsinki Agreement, especially those concerning human rights which guarantee freedom of conscience, movement and religious belief.

- The Canadian government should join and actively support the Strategic Defence Initiative.

- The Canadian government should try to ensure that the Ethiopian relief program reaches all starving people irrespective of their political persuasion.

- The basic precondition of a positive dialogue between the East and the West is a departure of Soviet armies from Afghanistan, Czechoslovakia and all countries they now occupy.

- The Soviet government should honor the terms of the Yalta Agreement, especially the commitment to hold free, democratic elections in the all of the formerly Nazi-occupied countries of Eastern Europe.

- The Canadian government should review the dual citizenship of Candians of Czechoslovak origin to put an end to their being blackmailed by the Czechoslovak government.

Ota Hora
Ottawa

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERRA ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

CESTOVANI JEDNOTLIVE NEBO SKUPINOVE -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemi do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLÁČENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2244